

10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Η' ΛΟΥΚΑ)

Όλυμπα, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αι.) Ορέστου μάρτυρος τοῦ Τυνανέως (†304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου (†1924).

“Ηχος γ', έωθινὸν θ'

*

ΤΥΠΙΚΟΝ – ΔΙΠΤΥΧΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Σελίδες 307 - 308

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Η' ΛΟΥΚΑ). Όλυμπα, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αι.) Ορέστου μάρτ. τοῦ Τυνανέως (†304). Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου (†1924). “Ηχος γ', έωθινὸν θ'. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «Ως ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἶσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἄσπόρως ἐκ τοῦ θείου Πνεύματος». Ἀπολυτίκια «Ἐνφρανέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεστεύσασαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἥχου «Ἐκπλήττων τῇ ὄράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἔξαψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐνφρανέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεστεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμιμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάτωμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβάθμοι καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἥχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάτωμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἀνά 4· ἀπὸ γ' καὶ ζ' φδῆς ὡς εἴθισται.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ είρμοι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἰσόδου» (βλέπε 8 Νοεμβρίου)· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγε νής... τὰ ιερά εἰσόδια».

ΕΞΑΠΙΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάτωμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτων» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Τὸν σὸν νιὸν ὡς ἔβλεψας».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ Στιχηρὰ ἀναστάτιμα 8, Δόξα, τὸ θ' ἔωθινὸν «Ως ἐπ' ἐσχήτων τῶν χρόνων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]. Μετὰ τὴν εἰσόδον, ἀπολυτίκια «Ἐνφρανέσθω τὰ οὐράνια καὶ τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ο καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος: Κυριακῆς κ' ἐπιστολῶν, «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθέν» (Γαλ. α' 11-19); Εὐαγγελίου: Κυριακῆς η' Λουκᾶ, «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ιησοῦ» (Λκ. ι' 25-37). «Ἄξιον ἐστίν». «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

*

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ιερέως μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρᾶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Ιστᾶμεν Στίχους ἶ', καὶ ψάλλομεν, ἀναστάτιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 6 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσωμεν». Εἶσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάτιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἄσπόρως ἐκ τοῦ θείου Πνεύματος». Ἀπολυτίκια «Ἐνφρανέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεστεύσασαν».

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

ΕΝΑΡΞΙΣ - ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ

Ο ιερέυς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Άμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομοιόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἅγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὅδατα.

Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὅδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Την ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (**ἐκ γ'**) Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

*Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ **Διακόνου**.*

*

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ προοιμιακοῦ ψαλμοῦ, ὁ ιερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**Δεινός**), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς πόλεως καὶ ενορίας ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἷχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (**Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμάς**) μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς ἐκφώνως·

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Άμήν.

*

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς ρμ' (140). Ἡχος γ'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἐπαρσίς τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις,

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Οτι εἴτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ρήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν· ὥσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Οτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὄφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἵς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141).

Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἥ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἄπωλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἰπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ιστᾶμεν Στίχονς 1', καὶ ψάλλομεν, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὸν Μηναίον τὰ 6 προσόμοια ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Πᾶς μὴ θαυμάσομεν»..

΄Ηχος γ'.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστὲ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἡ πλάνη κατήργη-

ται· γένος δὲ ἀνθρώπων, πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ ἀνταποδῷς μοι.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἡνέῳκται· πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δοξάζω τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υίοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἀγίου, ὕμνῳ τὴν ἔξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἀκτιστὸν θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἐτερον Στιχηρὸν Ἄνατολικόν.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὡτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου, ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μώλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ιάθημεν.

Στιχηρὰ προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου Ζ'.

Τῶν Ἀποστόλων γ'.

΄Ηχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἔστιν.

Κόσμου τὰ πληρώματα καθά, ἀετοὶ ὑπόπτεροι, περιφανῶς περιθέοντες, ιεροκήρυκες, τοὺς ἐζωγρημένους ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος, εἰλκύσατε πρὸς πίστιν ἀμώμητον· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ζ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τέρτιον Σωσίπατρον φωναῖς, ιεραῖς τιμήσωμεν, καὶ Ὄλυμπᾶν καὶ ᾿Ροδίωνα, σὺν τούτοις ᾿Εραστον, τὸν ιερομύστην, καὶ τὸν θεῖον Κούαρτον, δοξάζοντας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ίκετεύοντας, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ισραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἷματι, τοῦ εὐδοκήσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, θελήσει ύπομείναντος πάνσοφοι· ὃ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος γ'. Ὁμοια.

Στίχ. η'. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ορέστα πανόλβιε βαφαῖς, τοῦ ιδίου αἵματος, σαντῷ πορφύραν ἐπέχρωσας, ἣν στολισάμενος, καὶ τῆς νίκης στέφος, ἐπαναδησάμενος, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρίστασαι· ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. θ'. Αἴνετε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου σοφέ, πλάνην κατενέπρησας, καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵματος, ἐχθρῶν ἐβύθισας, παρατάξεις πάσας, καὶ πιστῶν κατήρδευσας, καρδίας βλαστανούσας εὔσέβειαν· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ι'. Ὄτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ορθρος ἔξανέτειλας αὐγαῖς, καταστράπτων ἄπασαν, τὴν οἰκουμένην τῶν ἄθλων σου, Ὁρέστα ἔνδοξε, Ἀθλητῶν τὸ κλέος, καὶ τῆς ἀθεότητος, τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡχος γ'.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ύπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σώαν φυλάξαντα. Διό, μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὁρθοδόξως, Θεοτόκον ὄμολογούντων σε.

*

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἰσοδος ὑπὸ τοῦ ἵερεως καὶ τοῦ διακόνου.

Εἰσοδος: Ο ιερεὺς η ο Διάκονος υψώνει το θυματό και λέγει

Ο διάκονος· Σοφία· ὄρθοι.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα· Ἐὰν δὲ εἰσοδεύοντος δύο ἢ περισσότεροι ιερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ύμνονται Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ύμνεῖσθαι φωναῖς αἰσιαῖς, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

*

Ο διάκονος· Εσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς Ηβ' (92).

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (Ηβ' 1)

Σπάχ. α': Ενεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ηβ' 1)

Σπάχ. β': Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἦτις οὐ σαλευθήσεται. (Ηβ' 1)

*

ΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ - Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό· «Καταζίωσον, Κύριε» Τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Ο διάκονος ἔξελθὼν καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει τὴν ἐκτενὴ δέησιν, τοῦ χοροῦ ἐπιλέγοντος ἐν ἑκάστῃ δεήσει **τὸ Κύριε**, ἐλέησον τρίς, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ ἄπαξ. Ο χορὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ **Κύριε**, ἐλέησον τρίς, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἄπαξ. Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ιερέων, Ιερομονάχων, Διακόνων καὶ Μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων κτιτόρων τοῦ ιεροῦ Ναοῦ τούτου (ἢ τῆς ιερᾶς Μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπανσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθοδόξων.

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων κτιτόρων τοῦ ιεροῦ Ναοῦ τούτου καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ,

Ο α' χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο α' χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ο α' Ιερέας λέγει τὴν ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΝΟΥΣ ΙΚΕΣΙΑΣ

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ικεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

«Ἐκφόνωσ».·

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο β' χορός: Αμήν.

Ο προεστώς ἦ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Αμήν.

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπόμενας δὲ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Ο διάκονος: Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος: Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος: Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Ο χορὸς εἰς ἑκάστην δέησιν: Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ο χορός: Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσίν των ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ο χορός: Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ο χορός: Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ο χορός: Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βῆματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ο χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ο διάκονος · Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Λεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, (Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμάς) μετὰ πάντων των Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαντοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθύμεθα.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ιερεύς: Ότι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Αμήν.

Ο ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ιερεύς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας

Κύριε ο Θεός ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανούς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γάρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δούλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροδίαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντός ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

«Ἐκφόνωσ»· τὴν ἐκφώνησιν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τὸ Πατρός, καὶ τὸ Υἱοῦ, καὶ τὸ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Αμήν.

*

ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ·

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον. Απόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον. Ἡχος γ'.

Ο τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον Φιλάνθρωπε.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ίωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εύπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμ. Ηβ' 1).

Η ζωοδόχος σου ἔγερσις Κύριε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα, φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, ἀπαλλαγέντες βοῶμεν παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμ. Ηβ' 1)

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἥλιοιωσαι· ὃν ἡ κτίσις μὴ φέρουσα, κρεμάμενον ὄρᾶν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καὶ στένουσα ὕμνει, τὴν σὴν μακροθυμίαν κατελθὼν ἐν ἅδῃ δέ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. ηβ' 5).

Τιν τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστὲ λυτρώσῃς, θάνατον ὑπήνεγκας· καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, ἐαυτῷ συνανέστησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Ὁ αὐτός.

Ασπόρως ἐκ θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι’ ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα· σαρκὶ ἀπεκύνησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*

ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ-ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ-ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἵερέως ἢ
Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

*

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτηρίον σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (**τρίς**)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (**τρίς**).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱερεύς· **Ο**τι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Άμην.

*

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἡχος γ'.

Ἐύφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί.. Καὶ νῦν..

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

*

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία.

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Οἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Άμην.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ο χορός· Άμην.

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία

ό διάκονος λέγει· σοφία.

Οἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Οἱερεύς· ο ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Άμην.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ακολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Εἶτα ὁ ἱερεύς· **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Οἱερεύς· **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἀναγνώστης·

**Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ
Ἄγιε Εὐλόγησον.**

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἵερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

‘Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν **Χριστὸς** ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμάρμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφημαν ἀποστόλων· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ὄγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ὁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ὁ ἵερεὺς στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, κατακλείει διὰ τοῦ·

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· **Αμήν.**

*

*

Μέλλον ό ιερεύς την θείαν ἐπιτέλει Μυσταγογίαν, φύλεται προπρομένων μὲν κατηλλαγμένως εἶναι μετά πάντων καὶ μὴ ἔχει τι κατὰ τονοῦς· καὶ καρδίαν δέ, δόν νομαῖς, ἀπὸ πονηρῶν τηρῆσαι λογομένην, ἔκρατεύεσθαι τε μικρὸν ἄρ' ἐσπέρας καὶ ἔγρηγροκός διάγεν μέρη τοῦ τῆς Λειουργίας καροῦ. Τοῦ δὲ καροῦ ἐπισάντος ὁ ιερεὺς καὶ ὁ διάκονος ἐξέρχονται τοῦ ιεροῦ Βήματος καὶ πομπαῖς μετάνοιαν πρὸ τοῦ ἀρχαιερατικοῦ θρόνου, ἔρχονται ἐμπροσθεῖν τῆς Θραίας Πύλης καὶ προσκυνοῦσι τρὶς λέγοντες ἑκαστος καθ' ἑαυτόν.

*

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ «Ο ΚΑΙΡΟΣ»

Ο Θεός ίλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Εἴτα λέγει ὁ διάκονος: Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ο ιερέυς: Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο διάκονος: Αμήν.

Ο ιερέυς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο διάκονος: Αμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἰσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος: ἐλέησον ἡμᾶς.

(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Παναγίᾳ Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτιαῖς ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Άγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵσται τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Πάπερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιόντιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφεύληματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφεύλεταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερέυς: Οτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία...

Ο διάκονος: Αμήν.

Εἴτα λέγονται τὰ τροπάρια ταῦτα μετὰ κατανύξεως.

Ο ιερέυς: Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταῦτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο διάκονος : Δόξα Πατρί..

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γάρ πεποιθαμεν· μὴ ὅργισθης ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γάρ εἰ θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομα σου ἐπικεκλήμεθα.

Ο ιερέυς: Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσωμεν· ρυθμείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γάρ εἰς ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

(Τούτου δὲ λεγομένου ἀνοίγεται ἡ Θραία Πύλη)

Ο διάκονος: Κύριε ἐλέησον. (β') Δόξα, Καὶ νῦν.

Kai ποιοῦσι σταυροὺς καὶ μετανοίας τρεῖς. Εὐθός δὲ ἀσπαζόμενοι τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγουσι:

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γάρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Όθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· ς ποτε ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Kai τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου λέγοντες:

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γάρ ἐλπίζοντες τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὃς ποτε ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Tὴν δὲ τοῦ Προδρόμου εἰκόνα λέγοντες:

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίους σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· ἀνεδίχθης γάρ δύτως καὶ Προφητὴν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν τοῖς θέριοις βαπτίσαις κατηξώθης τὸν κηρυττόμενον· Όθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴτα ἀσπαζόμενοι τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ λέγονται τὸ Ἀπολυτικὸν αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἀστασμὸν τῶν ἀγίων εἰκόνων ἔρχονται ἐμπροσθεῖν τῆς Θραίας Πύλης. Καὶ λέγει ὁ διάκονος:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Κύριε ἐλέησον.

Kai ὁ ιερεὺς ὑποκλινόμενος ἀσκεπῆς λέγει τὴν εὐχήν:

Κύριε, εἵξποστειλον τὴν χεῖρά σου εὖς ὕψους κατοικητηρίου σου καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου· ἵνα ἀκατακρίτως παραστάτης τῷ φοιβερῷ σου βήματι, τὴν ἀναίμακτον ιερουργίαν ἐπιτελέσω. Ότι σοῦ ἐστιν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο διάκονος: Αμήν.

Kai ὁ ιερεὺς ποιει μικρὸν ἀπόλυνσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο διάκονος : Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ'),

Δέσποτα, ἄγιε, εὐλόγησον.

Ο ιερέυς: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναγράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ιωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως, τοῦ Χρυσοστόμου, οὗ τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπιτελέσθην, τοῦ ἀγίου... (τοῦ Ναοῦ), τοῦ ἀγίου... (τῆς ήμέρας), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ιησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο διάκονος: Αμήν.

* * * *

Η ΕΝΑΥΜΑΣΙΑ

Μετὰ τὴν ἀπόλυνσιν, στραφέντες πρὸς δυσμᾶς καὶ ὑποκλίναντες ἀμφότεροι τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν λαόν, εἰσέρχονται εἰς τὸ θυσιαστήριον λέγοντες ἔκαστος:

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ναὸν ἀγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Kai προσκυνήσαντες τρὶς πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης, ἀσπάζονται τὸ ἄγιον Εόραγέλιον καὶ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν. Εἴτα λαμβάνει ἔκαστος τὰ ιερὰ αὐτοῦ ἄμφια καὶ προσκυνεῖ τρὶς κατὰ ἀνατολὰς λέγων τὸ

Ο Θεός, ἡλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Eίτα ὁ διάκονος προσέρχεται τῷ ιερεῖ κρατῶν τὸ στιχάριον, τὸ ὄραριον καὶ τὰ ἐπιμανίκα καὶ λέγει:

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ στιχάριον σὺν τῷ ὄραριῳ.

Ο δὲ ιερεὺς σφραγίζων αὐτὰ λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Kai ἀσπαζόμενος ὁ διάκονος τὴν δεξιὰν τοῦ ιερέως, ὑποχωρεῖ εἰς τὸ διακονικὸν καὶ ἐνδύνται.

Ο δὲ ιερεὺς λαβὼν τὸ στιχάριον, προσκυνήσας τρὶς κατὰ ἀνατολάς, εὐλογῶντας αὐτὸ σταυροειδῶς, λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Kai ἐνδύνται αὐτὸ λέγων:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Αγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἴματον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλε με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησε με κόσμῳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Eίτα σφραγίσας περιτίθεται τὰ ἐπιμάνικα. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν λέγει:

Η δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ισχύι· η δεξιά σου χείρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ λέγει:

Αἱ χειρές σου ἐποίησάν με· επλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου· πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Eίτα σφραγίσας καὶ περιτιθέμενος τὸ ἐπιτραχήλιον λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ιερεῖς αὐτοῦ· ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ααρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν φαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Eίτα λαβὼν τὴν ζώνην καὶ εὐλογήσας αὐτὴν λέγει περιζωνύμενος:

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ περιζωνύμων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου· πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Εἴτα λαβὼν τὸ φελόνιον καὶ εὐλογήσας αὐτὸν ἐνδέται λέγων:

Οἱ ἵερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὕσιοι σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Ομοίως ἐνδέται καὶ ὁ Διάκονος, ἐν μὲν τῷ στιχαρίῳ λέγων·

Ἄγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου...

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιμανικοῖς·

Ἡ δεξιά σου, Κύριε...

Αἱ χεῖρές σου...

Ἐν δὲ τῷ Ὁραρίῳ·

Ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ἡμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

Εἴτα ἀπελθόντες εἰς τὸ χωνευτήριον νίπτοντο τὰς χεῖρας λέγοντες ἔκαστος καὶ ιδίαν τὸν ἔχης ψαλμόν:

Νιψομαι ἐν ἀθῷοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἥγαπτησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μή συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἵματων τὴν ψωνήν μου, ὃν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι· ή δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκαίᾳ μου ἐπορεύθην· λυτρωσάι με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ ποὺς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε, Κύριε.

***

Η ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗ (Προσκομιδὴ ἡ Πρόθεση)

Ακολουθία τῆς Προσκομιδῆς

Νορίς το προι., πριν αρχίσει ο ὄρθρος, ο ἱερέας τελεί την ακολουθία τῆς Προσκομιδῆς κατά την οποία «προσκομίζονται» (επομέζονται) τα τίμα δόρα, που τρέφεραν οι πιστοί. Τα τίμα δόρα θα καθηγαστούν αργότερα στὸ Θεῖα Λειτουργία για να γίνουν σόμα καὶ αἷμα Χριστοῦ. Η ακολουθία τελείται στην αγίᾳ Πρόθεσῃ ἡ Προσκομιδὴ, που είναι στην ουσίᾳ μια κόρη, στα αριστερά του Ιεροῦ Βήματος και μοιάζει με το στήλαιο της γεννήσεως του Χριστού, που με τὴν ἀκραία συγκατάβαση καὶ ταπείνωση τον επιτέλεσται η σωτηρία των ανθρώπων. Γ' αὐτὸν καὶ η εικόνα ἡ τοιχογραφία της αγίας Πρόθεσης, φέρει τη μορφή του Ιησοῦ στην ἄκρη ταπείνωσης του θείου Πλάσμου.

Οἱ ἱερέας χρηματοποιούνται τη λόγχη, αφοριέις από το πρόσδοφο, που συμβολίζει την Παναγία, τον Αρνό, την κεντρική περιοδιά, καὶ την τοποθεσία στο κέντρο του αγίου Δισκάριου. Αντὴ η πράξη, γίνεται στην ανάμνηση του λογοχώρου της πλευρᾶς του Χριστοῦ ὅπα ήταν πάνω στο Σταυρό. Οπος εκείνη τη στηγῇ ἔρεξε αἷμα καὶ νερό, ἔτα καὶ τόρα οἱ ἱερέας τοποθετεῖ το κρασί με λόγο νερό στὸ ἄριο Ποτήριο. Επειδὴ βράχει της μερίδης της Κυρίας Θεοτόκου, των Αγγέλων, των Αγίων καὶ των Χριστιανῶν, «ζόντων καὶ τεθέντων», της οποίες τοποθετεῖ μέσω στο ιερό Λικόπριο. Στα τέλος οἱ ἱερέας μημονεύει από τα «δίπτυχα» τους ζόντες καὶ τεθέντες τρίβονται ταπείνωσα μαριάδια από το πρόσδοφο. Τα γίγουντα που πέφτουν στο Αγίο Δισκάριο από το πρόσδοφο είναι στοιχεῖα των ψυχῆς των μημονευμένων.

Εἴτα ὁ διάκονος ἀπελθὼν ἐν τῇ ἱερᾷ Προθέσει εὐτρεπίζει τὰ ἱερὰ σκεύη. Καὶ θέτει τὸν μὲν ἄγιον Δίσκον ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει, τὸ δὲ ἄγιον Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ. Καὶ τὰ ἄλλα σὸν αὐτοῖς. Εἴτα ποιοῦσιν ἀμφότεροι προσκυνήματα τρία ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας Προθέσεως λέγοντες καθ' ἔαντούς:

Ο Θεὸς ἡλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με (ἐκ τρίτου).

Οἱ ἱερεῖς: Τοιμάζου Βηθλεέμ: ἥνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ζύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἔξηνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γάρ ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδειχθή νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν ἔξι οὐ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ώς ὁ Ἄδαμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὸν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὴν προσφορὰν καὶ τὴν ἀγίαν λόγχην ύψωνται αὐτὴν μέχρι τοῦ μετώπου του. Μετὰ πολλοῦ δὲ φόβου καὶ κατανύξεως ἄρας τὸ δόμα εἰς τὸν οὐρανὸν λέγει:

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἴματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ο διάκονος: Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Οἱ ἱερεῖς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Εἴτα ὁ ἱερεὺς λαβὼν τὴν προσφορὰν καὶ σφραγίζων μετὰ τῆς ἀγίας λόγχης τρίς, λέγει:

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

καὶ ὁ διάκονος συμπληρώνει:

Πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν πήγνυσι τὴν ἀγίαν λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφραγίδος καὶ ἀνατέμνων λέγει:

Ως πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἥχθη.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ:

Καὶ ως ἡμὸν ἄμωμος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος λέγει:

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἥρθη.

Ἐν δὲ τῷ κάτω μέρει:

Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;

Ο δὲ διάκονος ἐν ἑκάστῃ ἀνατομῇ λέγει:

Τοῦ Κυρίου δειθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Μετὰ ταῦτα ὁ διάκονος:

Ἐπαρον δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερεὺς αἴρει τὸν ἄμνον λέγων.

Ὄτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Καὶ τίθησιν ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον ὑππιον ἐν τῷ ἀγίῳ δίσκῳ. Καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος:

Θύσον δέσποτα

Θύει, ἵπται κόπτει αὐτὸν καθέτως, λέγων:

Θύεται ὁ ἡμὸν τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Πάλιν διάκονος:

Σταύρωσον δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερεὺς πάλιν τὸν ἄμνον ὄριζοντίως, ὥστε ἡ τομὴ νὰ σχηματίσῃ σταυρόν, λέγων:

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυρρανίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἔχθρου· οὕτε γάρ ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἐσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος:

Νῦν οὖν Δέσποτα

νύπτει ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον διὰ τῆς λόγχης ἐν τῷ δεξιῷ μέρει, ἐπιλέγων:

Εἰς τὸν στρατιωτὸν λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἔνυξε· καὶ εὐθέως ἔξηλθεν αἷμα καὶ σδωρ. Καὶ ὁ ἐωρακώς μεμαρτύρηκε καὶ ἀληθινή ἔστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ο δὲ διάκονος ἔγκειν τῷ ἀγίῳ ποτηρίῳ ἐκ τοῦ νάματος ὁμοῦ καὶ τοῦ ὄντας τὸ ἀρκοῦν, λέγει:

Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἀγίαν ἔνωσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν λέγει:

Εὐλογημένη ἡ ἔνωσις τῶν ἀγίων σου, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Οἱ ἱερεῖς λαβὼν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν αὐτὴν ἡ δευτέραν προσφορὰν χαράττει ἐν αὐτῇ μικρὰν τρίγωνον σφραγίδα, διὰ τῆς λόγχης, εἰς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, λέγων:

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἡς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι Κύριε τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιόν σου θυσιαστήριον.

Αἴρων δὲ τὴν μερίδα ταύτην διὰ τῆς λόγχης τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ ἄμνοῦ, λέγων:

Παρέστη ἡ Βασιλίσσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ίματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Εἴτα λαβὼν ἐκ τῆς ιδίας ἡ τρίτης προσφορᾶς σφραγίδα καὶ αἴρων ἐξ αὐτῆς μερίδα, τίθησιν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ ἄμνοῦ, λέγων:

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων.

Εἴτα αἴρων τὰς ἀναλόγους μερίδας λέγει:

Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων προφητῶν Μωϋσέως καὶ Ααρὼν, Ἡλιοῦ, Ἐλισσαίου, Δαβὶδ καὶ Ἰεσσαί· τῶν ἀγίων τριῶν Πατέρων, Δανιὴλ τοῦ Προφήτου καὶ πάντων τῶν ἀγίων Προφητῶν.

Τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν Δώδεκα καὶ τῶν Ἐβδομήκοντα καὶ πάντων τῶν ἀγίων Αποστόλων.

Τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Τεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Αθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ιωάννου τοῦ Έλεήμονος πατριαρχῶν Αλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριψιθοῦντος, Νεκταρίου Πενταπόλεως καὶ πάντων τῶν ὄγιών Τεραρχῶν.

Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ

Στρατηλάτου· τῶν ἀγίων ιερομαρτύρων Πολυκάρπου, Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἀγίων μαρτύρων γυναικῶν Θέκλης, Βαρβάρας, Αικατερίνης, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ἀγίων Μαρτύρων.

Τῶν δόσιν καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, Ὄνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῷ, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ὀσίων.

Τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου καὶ πάντων τῶν ἀγίων Αναργύρων.

Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), τοῦ ἀγίου (τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη) καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ὃν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίστεκεψι ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἴτα ἔξαγων μερίδας λέγει:

Μνήσθητι Δέσποτα φιλάνθρωπε, πάσης ἐπισκοπῆς ὄρθιοδόξων, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἰερατικοῦ τάγματος, τῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οὓς προσεκαλέσω εἰς τὴν σῆν κοινωνίαν διὰ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας Πανάγαθε Δέσποτα.

Καὶ αἱρών μερίδα τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τοῦ ἀγίου Ἀρτου. Καὶ μνημονεύει τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, εἰς περ ἐστιν ἐν τοῖς ζῶσιν, καὶ ἐτέρων ὃν ἔχει ζώντων κατ' ὄνομα· καὶ οὕτως αἱρών τίθησι τὰς μερίδας ὑποκάτω. Λαβὼν δὲ ἐτέρων σφραγῖδα λέγει:

Υπέρ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας (ἡ τῆς ἀγίας Μονῆς) ταύτης.

Εἴτα μνημονεύει καὶ ἐτέρων ὃν ἔχει κεκοιμημένων κατ' ὄνομα καὶ τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, εἰς οὐκ ἐστιν ἐν τοῖς ζῶσιν. Τελενταῖον δὲ ἐπίλεγει:

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου τῶν τῇ σῇ κοινωνίᾳ κεκοιμημένων ὄρθιοδόξων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Καὶ αἱρών τίθησι τὰς μερίδας τῶν περ μνημονεύει. Ωσαντως δὲ καὶ ὁ διάκονος μνημονεύει ὃν θέλει ζώντων καὶ τεθνεώτων τοῦ ἰερέως αἴροντος καὶ ὑπὲρ αὐτῶν μερίδας. Τελενταῖον δὲ λέγει ὁ ἵερευς:

Μνήσθητι Κύριε καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούστιον τε καὶ ἀκούσιον.

Καὶ λαβὼν τὴν μοδάν τον συστέλλει τὰς μερίδας τὰς ἐν τῷ ἀγίῳ Δισκαριώ, ὥστε εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ μὴ ἐκπεσεῖν τι. Εἴτα ὁ διάκονος λαβὼν τὸ θυμιατήριον λέγει τῷ ἵερευς:

Εὐλόγησον δέσποτα τὸ θυμίαμα.

Καὶ ὁ ἵερευς εὐλογεῖ αὐτὸν λέγων:

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὀσμὴν εὐώδιας πνευματικῆς, ὃ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυμιατήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος.

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Στερέωσον**, Δέσποτα.

Ο ἵερευς λαμβάνει τὸ ἀστερίσκον καὶ θέτει αὐτὸν ἐπάνω τοῦ ἀμνοῦ λέγων:

Ἐλθών ὁ ἀστήρ ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον κείμενον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Εὐπρέπισον**, Δέσποτα.

Ο ἵερευς θυμιᾶν τὸ πρᾶτον κάλυμμα, καλύπτει δι' αὐτοῦ τὸν ἀμνὸν σὸν τῷ Δισκαριῷ, λέγων:

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Κάλυψον**, Δέσποτα.

Καὶ ὁ ἵερευς θυμιᾶν τὸ δεύτερον κάλυμμα, καλύπτει δι' αὐτοῦ τὸ ἄγιον Ποτήριον, λέγων:

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου, Χριστέ, καὶ τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ.

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Σκέπασον**, Δέσποτα.

Ο ἵερευς θυμιᾶν τὸ τρίτον κάλυμμα καὶ σκεπάζων δι' αὐτοῦ τὸ τε ἄγιον Δισκάριον καὶ τὸ ἄγιον Ποτήριον, λέγει:

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ο διάκονος: Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Καὶ ὁ ἵερευς λαβὼν τὸ θυμιατήριον, θυμιᾶ τὴν Πρόθεσιν λέγων ἐκ τρίτου τό:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οῦτως εὐδοκήσας· δόξα σοι.

Ο δὲ διάκονος ἐν ἑκάστῃ ἐπιλέγει:

Πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν. Λαβὼν δὲ ὁ διάκονος τὸ θυμιατήριον λέγει:

Ἐπὶ τῇ ἀγίᾳ καὶ ἵερᾳ Προθέσει τῶν τιμῶν Δώρων. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἵερευς λέγει μετὰ συντριβῆς καρδίας τὴν εὐχήν:

Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ὅρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἔξαποστείλας, σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγαθόντα ἡμᾶς· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυμιατήριον. Μνημόνευσον, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, τῶν προσενεγκόντων καὶ δι' οὓς προστήγαγον· καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ιερουργίᾳ τῶν θείων σου μυτηρίων. Ότι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υιοῦ καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Εἴτα ποιεῖ τὴν ἀπόλυτην ἐν τῇ Προθέσει καὶ μετ' αὐτὴν θυμιᾶ τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν, τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, σταυροειδῶς καὶ τὸ Τερατεῖον καὶ τὸ λαόν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὰ τροπάρια:

Ἐν τάφῳ σωματικῷ, ἐν Ἀδου δὲ μετὰ ψυχῆς ως Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα Πατρί...

Ως ζωηφόρος, ως Παραδείσου ὁραιότερος ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν...

Τὸ τοῦ Υψίστου ἡγιασμένον θείον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γνωστοῖς ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Καὶ ὀποθέτει τὸ θυμιατόν. Καὶ ὅταν εἴναι καιρὸς γιὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ὁ Τερεύς: καὶ ὁ Διάκονος ιστάμενοι πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ λέγει ὁ Τερεύς:

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Άληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρών καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρός τῶν Αγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθεῖ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κτηλίδος καὶ σῶσον, Αγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο δὲ ἵερευς προσκυνήσας τρὶς λέγει ταπεινῆ τῇ φωνῇ:

Δόξα εἰς τὸν θεόντος θεόντος, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνην, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ (γ').

Εἴτα:

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου (β'). Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Ο διάκονος, τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ ἵερεῖ, λέγει:

Ο διάκονος: Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· εὐλόγησον, Δέσποτα ἄγιε.

Ο ἵερευς ἐπιθεῖς τὴν δεξιὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο διάκονος: Αμήν. Εῦξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἄγιε.

Ο ἵερευς: Κατευθύναι Κύριος τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Ο διάκονος: Μνήσθητί μου, Δέσποτα ἄγιε.

Ο ἵερευς: Μνησθείη σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο διάκονος: Αμήν.

Καὶ οὕτως ἄρχονται τὸν ὄρθρον καὶ τῇ θείᾳ Λειτουργίας.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σημειωνόπετρας σελίδα 51

*

οἱ εἰρεὺς ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης,
λέγει ἐκφόνως·

*

Οἱ εἰρεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Αμήν.

Οἱ εἰρεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεὺς οὐρανίε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ παν-
ταχοῦ παρὸν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ
ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ ἀναγνώστης· Αμήν.

*

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ισχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Αμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλά-
σθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώ-
ρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ
ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνό-
ματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέη-
σον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Αμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γε-
νηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐ-
πὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλή-
ματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφει-
λέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει-
ρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

*

Οἱ εἰρεὺς· Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

*

Ἐδώ αρχίζει ο Ὁρός δέλες τις μέρες του ἑτού, εκτός της Μεγάλης Εβδομάδας
κατά την οποία παρεμβάλλεται και ολόκληρη η Βασιλική Ακολούθia (Ψαλμοί
19, 20). Κατανωκτική ἀνάγνωση (ὅλοι ιστάμεθα ὅρθως)

*

Οἱ ἀναγνώστης· Αμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι,

κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυ-
λάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπω-
νύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς
σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὗφρανον ἐν
τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν,
νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων.
Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρή-
νης ἀγήτητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ
παρίδης ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε
Θεοτόκε· στήριξον ὄρθιοδόξων πολιτείαν,
σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν
Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Οἱ εἰρεὺς· Ελέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δε-
όμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱ εἰρεὺς· Επι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χρι-
στιανῶν.

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱ εἰρεὺς· Επι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Οἱ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ'.

Οἱ εἰρεὺς ἐκφώνως· Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑ-
πάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Αμήν.

*

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Οἱ ἀναγνώστης· Έν ὄνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ εἰρεὺς·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμονοίᾳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Αμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)

τὸν Εξάψαλμον.

*

Ἐδώ αρχίζει ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ. Διαβάζουμε εν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατάνυξη με ενλάβεια καὶ
φόβο Θεού, γιατί συμβολίζει τὴν ώρα τῆς Δευτέρας Παρούσιας καὶ τῆς κρίσεως των
ανθρώπων. Εἶναι συγχρόνος ἡμῶν, δέση, προφητεία. Ο εξάψαλμος συμβολίζει,
αναφέρεται καὶ παραπέμπει στὴν Δευτέρα Παρούσια τὸν Κυρίον.... Ο χρόνος, ο οποίος
μεσολαβεῖ με τὴν ανάγνωση των ἑξ (6) ψαλμῶν συμβολίζει τὸ χρόνο τῆς Δευτέρας
Παρούσιας τοῦ Κυρίου, ὅπου θα ἔρθει ὡς Κριτής καὶ μόνο καὶ εμεῖς, με δέος καὶ τρόμο, θα
αναμένουμε – ο καθένας αποικά – τὴν τελική τοῦ κρίση. Εἶναι η πορεία τῶν πιστῶν από το
απόλυτο πνευματικό σκοτάδι προς τὴν μοναδική σωτηρία, προς τὸ Θεῖο φῶς τῆς Αἵματος.
Η συγκεκριμένη πορεία μαρτύρει μαρτυρόμενη λιτωτική απόδοση. Αντό, ἀλλοτε,
γινόταν ἀμέσως αντιληπτό την εποχή ὅπου ψαλλόταν καὶ δεν απαγγελλόταν ο εξάψαλμος,
ὅπως, αντίθετα, γίνεται σήμερα, ὅπου το τέλος της ψαλμωδίας του συνέπιπτε με τὴν ανατολή
του ήλιου, με τὸ ζημέρωμα μας νέας ημέρας!!!

Οι πιστοὶ στην ομορφιά της ανατολῆς αντικρίζουν τὸ σωτήριο φῶς μετά την πορεία μέσα
στο σκοτάδι καὶ οι ψυχές τους ευφράνονται στὴν ἐνδοξή ἀφίξη τοῦ Κυρίου... Το
περιεχόμενο του εξάψαλμου, συνθέτουν οι ψαλμοί 3ος, 37ος, 62ος, 87ος, 102ος και 142ος.

3ος: Εἰκονίζει τὴν σταθερή ἐπίπλα τῆς ψυχῆς στὸ Θεό.

37ος: Θρήνος τῆς ψυχῆς γιά τὸ βάρος τῶν ὀμαρτιῶν.

62ος: Απώλη παρηγορητική προώντη προσευχή.

87ος: Αέσης ψυχῆς τοσκανούσοντος γιά τὶς ενεργειαίς τοῦ Θεοῦ.

102ος: Προσευχή εὐήγνωσοντος γιά τὶς αἰώνων.

142ος: Θερμή παράκληση βοηθείας.

Μετά την ανάγνωση των τριών (3) πρότον ψαλμών, παρόλο που ακούγεται το «Δόξα Πατρὶ²
καὶ Υἱῷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι», το «νῦν καὶ αεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων» και τρεις

φορές το «Αλληλούϊα», το εκκλησιαστικό τυπικό είναι αυστηρό, και οι πιστοί δεν πρέπει να κάνουν το σταυρό τους...

Η Συντέλεια του κόσμου θα διαρκέσει όσο κρατάει ο Εξάγαλμος, λίγα λεπτά. Την ώρα που θα κρινόμαστε, στον Ουρανό θα ψέλνουν τον Εξάγαλμο, οι Αγγελοί... Όλοι οι άνθρωποι, που θα ζουν εκείνη τη στιγμή, θα βιώσουν τον θάνατο ακαριαία και αμέσως μετά θα αναστηθούν.

Ο Κύριος θα κρατά το Βιβλίο της Ζωής, το Εναγγέλιο, και αντομάτως θα πηγαίνουμε δεξιά ή αριστερά από μόνοι μας, γιατί θα ξέρουμε αν είμαστε για τον Παράδεισο ή όχι. Γι' αυτό και στο Δεσποτικό, που κάθεται ο Δεσπότης, στην εικόνα του Χριστού είναι ανοιχτό το βιβλίο και δεν υπάρχει καντήλι επάνω - δηλώνει ότι δεν υπάρχει Έλεος, στη Δευτέρα Παρονοία. Ενώ στο Τέμπλο, είναι κλειστό το βιβλίο, που κρατάει ο Χριστός και υπάρχει καντήλι, διάτι ακόμη έχουμε Έλεος.

*

Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 53 – 62

*

Ο δὲ ιέρευς ἀναγινώσκει μωσικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἔξελθων συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Κυρίου.

*

Ο ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. (**τρίς**)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου. (**δίς**)

Ψαλμὸς γ' (3). **6^{ος}**

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγοντις τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἴ̄ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἔξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἔξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἄναστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Οτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὁδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου η σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Kai πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἔξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς λζ' (37). **5^{ος}**

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὥρῃ σου παιδεύσῃς με.

Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὥρῃς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς

ὅστεοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Η καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἴσχυς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οι φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἀνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορόημόνησαν.

Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγήδων μου ἐνώπιον μού ἔστι διαπαντός.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οι δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οι ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Kai πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ἑβ' (62). 4ος

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθριζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὗτος ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὄτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσσουσί σε.

Οὗτος εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.

Ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὄτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δέ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρόμφαιάς, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὅμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Kai πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Kai τὰ ἔξης ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Ο δὲ ἵερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρού ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἔξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Κυρίου. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἵερεὺς ἀσπασμένος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ιερόν.

Ψαλμὸς πέντε (87).

3ος

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὄτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ Ἀδῃ ἥγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ωσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἔαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ιατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ τάφῳ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ίνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Kai πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102). 2^{ος}

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐἱλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντα σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτίρμοις.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὄδοις αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς νιοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Οτι κατὰ τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἀνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἔξανθήσει.

Οτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ νιοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἅγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἵσχυ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Kai πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142). 1^{ος}

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σου εἰμι.

Kai πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**

Eίτα.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Αλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. **(τρίς)** **Η ελπίς ημών Κύριε Δόξα Σοι**

*

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἑξαφάλμου, ὁ ἵερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν **(δεινός),** τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ενορίας καὶ πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμύντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας **(Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμάς)** μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτὸς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθάμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Οἱ ἱερεὺς ἐκφώνως:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Άμήν.

*

ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ» ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ (ὅπως στον Εσπερινό)
Ὕγιος γ' Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 63

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμωνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Απολυτίκιον Αναστάσιμον. **Ὕχος γ'.**

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί.. Καὶ νῦν..

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τὴ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

*

Είτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας **(Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμάς)** μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτὸς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθάμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Οἱ ἱερεὺς ἐκφώνως:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Άμήν.

*

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

*

Εἰδίκα στὸν Ορθρὸν τῆς Κυριακῆς, τὰ αναστάσιμα προσόντα Καθίσματα τοῦ Εβδομαδιαίου Λειτουργικού Κύκλου (Παρακλητική) προηγούνται τῶν αντίστοιχων προσόντων Καθίσματον τὸν Επίστολον Λειτουργικού Κύκλου (Μηναία). Ετσι, η ημέρα τῆς Κυριακῆς παίρνει πάντα τα προσόντα Καθίσματά της από τὸν Εβδομαδιαίο Λειτουργικό Κύκλο (Παρακλητική), όχι μόνο ὅταν συμπίπτει με εορτές, που ἔχουν Ακολουθίας εἰς δ', ή εἰς στ', ἀλλά, ακόμη, καὶ ὅταν συμπίπτει με εορτές, που ἔχουν Ακολουθίας εἰς ή', ή Αγρυπνία. Τα αναστάσιμα προσόντα Καθίσματα τοῦ Ορθροῦ τῆς Κυριακῆς καταλιμπάνονται μόνο ὅταν η ημέρα τῆς Κυριακῆς συμπίπτει με Αγρυπνία Λειτουργικής Εορτής (δηλαδή, με ακολουθία, που καταργεῖ τελείως τὸν Εβδομαδιαίο Λειτουργικό Κύκλο, ὅπως π.χ. τα Χριστούγεννα, τα Θεοφάνεια, καὶ η Μεταμόρφωση τοῦ Σωτῆρος).

*
Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Καθίσματα Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου. Ἡχος β'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γενναῖμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου, ἔξετεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ’ αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἥπταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tὴν ὥραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ύπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἔξισταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βιοῦ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Tὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγεῖς, ὁ ἄδης ἐπωδύρετο· Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὓς κατέχω κραυγάζουσι· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Tὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Tὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς, ἔχωρησας Θεομῆτορ, μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ Τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ, δοξάζεσθαι, διὸ καὶ εὐχαρίστως βοώμεν σοί· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

*

Ως Εὐλογητάρια, κατά μία γενική ἔννοια, χαρακτηρίζονται οἱ ὄμνοι, που ακολουθούν το στίχο: «Εὐλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με τα δικαιώματα Σου».

Η ψαλμοδία των Αναστάσιμων Εὐλογητάριον του Ορθρού της Κυριακής καταλιμάνεται μόνο αν συμπέσει η ημέρα της Κυριακής με Αγρυπνία Λεσποτικής Εορτής (δηλαδή, με ακολουθία, που καταρχεί τελείως των Εβδομαδιαίων Λειτουργικού Κύκλου ακόμη και την ημέρα της Κυριακής, ὥπως, π.χ. οι εορτές των Χριστονέννων, των Θεοφανίων, της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, και της Υπόσεως του Τιμίου Σταυρού).

Στους καθ' ημέραν Ορθρούς (από τη Λειτέρα μέχρι και την Παρασκευή) δεν ψάλλονται Εὐλογητάρια. Τα Αναστάσιμα Εὐλογητάρια, ψάλλονται στην αναστάσιμη Αγρυπνία της Κυριακής. Επίσης ψάλλονται και στον Ορθρο του Σαββάτου του Λαζάρου, καθώς και στον Ορθρο του Μεγάλου Σαββάτου (ακολούθια των Επιταφίων).

*

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια] Ἡχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Tῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὄρῶν σε * ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἑαυτῷ * τὸν Ἄδαμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου * πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Tί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὡς μαθήτριαι, κιρνᾶτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· * Ἰδετε ύμεις * τὸν τάφον καὶ ἥσθητε· * ὁ Σωτὴρ γὰρ * ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Lίαν πρωΐ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· * ἀλλ’ ἐπέστη * πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· * Θρήνου ὁ καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε· * τὴν ἀνάστασιν δὲ * ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Mυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι * πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο ἄγγελου τρανώς * πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· * Τί μετὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ως Θεὸς γὰρ * ἔξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ

καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Pροσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε * καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, * τὴν ἀγίαν Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφίμ * κράζοντες τὸ Ἅγιος, * ἄγιος, ἄγιος εἰ, Κύριε.

*

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν
αιῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, * τὸν Ἄδαμ ἀμαρτίας· * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὕᾳ * ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ρέυσαντα ζωῆς, * ἵθυνε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς * Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

**Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι
ὁ Θεός. (ἐκ γ')**

**Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλον-
τος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.**

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

**Ἄντιλαβοῦ, σᾶσσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.**

**Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας** (**Υπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμάς**) μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύ-
σαντες, ἑαυτὸς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθόμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς ἐκφώνως·

**"Οτι ηδόγηται σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται
σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Αγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ο χορός· Ἀμήν.

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

*

Η Υπακοή είναι ένας σύντομος αναστάσιμος ύμνος. Στην Παρακλητική (Εβδομαδιαίος Λειτουργικός Κύκλος) δόλοι οι ήχοι της Βυζαντινής μουσικής έχουν τη δική τους Υπακοή, που βρίσκεται καταγεγραμμένη στην ακολουθία του Όρθρου της Κυριακής (μετά από τα αναστάσιμα προσόμια Καθίσματα της «β' στιχολογίας»). Οι Υπακοές των οκτώ (8) ήχων της βυζαντινής μουσικής βρίσκονται καταγεγραμμένες και στο Ωρολόγιο το Μέγα (μαζί με τα Αναστάσιμα Απολυτίκα και τα Θεοτοκία τους).

*

΄Η Υπακοή. Ήχος γ'.

**Ἐκπλήττων τῇ ὄράσει, δροσίζων τοῖς ρήμασιν, ὁ
ἀστράπτων Ἀγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε·
Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἡγέρθη κενώ-
σας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε
τὸν ἀναλλοίωτον· εἴπατε τῷ Θεῷ· Ός φοβερὰ τὰ
ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.**

Οι Άναβαθμοί. Ήχος γ'.

Ἀντίφωνον Α'.

**Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἔξειλου ἐκ Βαβυ-
λῶνος, κάμε ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυ-
σον Λόγε.**

**Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις,
θεριοῦσι στάχυας, ἐν χαρᾶ ἀειζωΐας.**

Δόξα. Καὶ νῦν.

**Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ώς Πατρὶ
καὶ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ καὶ
κινεῖται.**

Ἀντίφωνον Β'.

**Ἐὰν μὴ Κύριος οὐκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρε-
τῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέπον-
τος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.**

**Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός, τῷ Πνεύματι νιο-
ποιητῶς σοι τῷ Χριστῷ, ώς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι
πάντοτε εἰσί.**

Δόξα. Καὶ νῦν.

**Ἄγιῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης,
σοφία· οὐσιοῦ πᾶσαν γάρ κτίσιν· αὐτῷ λα-
τρεύσωμεν, Θεὸς γάρ ώς Πατρί τε, καὶ Λόγῳ.**

Ἀντίφωνον Γ'.

**Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι, τρί-
βους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν, φάγονται, ζω-
ηρὰν γάρ παγκαρπίαν.**

**Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθο-
ρῶν σου ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα,
κλάδους ἀγαθοεργίας.**

Δόξα. Καὶ νῦν.

**Ἄγιῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ
οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ¹⁰
γάρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.**

Προκείμενον. Ήχος γ'. Ψαλμὸς ιε'

**Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασί-
λευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (δις)**

**Στίχ. α'. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε
τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ιε' 1)**

Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ...

Στίχ. β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ. (ιε' 3)

Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ...

*

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

*

Τα Εωθινά Εναγγέλια διαβάζονται από τον Ιερέα, μέσα στο Αγιο Βήμα και στα δεξιά της Αγίας Τράπεζας διότι αναφέρονται πάντα στο γεγονός της Αναστάσεως.

Ο Ιερέας είναι στην θέση του Αγγέλου, αλλά μετά και κατά την ώρα που ψάλτει ο 50ος ψαλμός (μόνο κατά τις Κυριακές και στηγεγράμμενά διαν τον αριστερός) ψάλτης φάνει στο "...ιδού γαρ ἀλίθειαν ηγάπησας...") στέκεται στην μέση της εκκλησίας για να προσκυνήσουν οι πιστοί το Εναγγέλιο. Αυτή η στιγμή συμβολίζει την στιγμή που ο Χριστός παρουσιάστηκε στους μαθητές του.

Τα Εωθινά Εναγγέλια είναι ένδεκα τον αριθμό και είναι οι ένδεκα εναγγελικές περιποτές, οι οποίες αναφέρονται στο γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου και τις εμφανίσεις Του στους μαθητές Του. Είναι κομψάται και από τους τέσσερες Εναγγελιστές και αναγνωσκονται με τη σειρά κάθε Κυριακή κατά την ακολουθία του Όρθρου.

Ο πρεσβύτερος όπα διαβάζει το εωθινό εναγγέλιο στα δεξιά της Αγίας Τράπεζης, πρέπει να ενδένεται «λευκό φαλόνι», όπως τον «νεανίσκον καθίμενον εν τοις δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκή». Ο «νεανίσκος» είναι

άγγελος, σύμφωνα με γνώμη των πατέρων και ερμηνευτών. Ετσι τονίζεται και εκφράζεται δια των τρόπων αυτού η συμβολική παρουσία του ιερέως, ως «αγγέλου» επι τον μνήματος του Αναστάτου Κυρίου, κατά την ώραν εκείνη. «εν λευκοῖς μιατοίοις», για το φωτεινό της φύσεως και το χαροπού της ειδήσεως

*
Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ εἰρεὺς Ὁτι ἄγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Σταθερὸν Προκείμενον ὅθρον. Ἡγος β'. Ψαλμὸς ρν' (150).

Αμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἄγιον Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος: Σοφίᾳ· ὥρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἄγιον Εὐαγγελίου.

Οἱ εἰρεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Οἱ εἰρεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ιωάννην ἄγιον Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Οἱ εἰρεὺς ἀναγινώσκει

τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Ἐθωινὸν θ' (κ' 19-31).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ιωάννην (κ' 19-31).

Οὕσης ὄψιας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὃπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἥλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς: Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν: Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκε με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς: Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατήτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἰς ἑκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὃτε ἥλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ο δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χειρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἐσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν: Εἰρήνη ὑμῖν. Εἴτα λέγει τῷ Θωμᾷ: Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὥσε καὶ ἵδε τὰς χειράς μου, καὶ φέρε τὴν χειρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἀπίστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσῃς ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ νίος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὄντιματι αὐτοῦ.

*

Ο χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*

ΟΝ' ΨΑΛΜΟΣ. Είναι ο γνωστός σε όλους 50ος Ψαλμός («Ἐλέησόν με ο Θεός...»), που, σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας, γράφτηκε από τον Προφητάνακτα Δαβίδ σε ἐνδειχνη μετανοίας για το διπλό του αμάρτημα (δηλαδή, τα αμαρτήματα της δολοφονίας του στρατηγού Οντία, και της μοιχείας με τη σύνηρο του Οντία, τη Βηρυσσαέ). Ο 50ος ψαλμός, ως ψαλμός μετανοίας, θεωρείται, όχι ἀδίκα, ως ἔνας από τους ωραιότερους και σπουδαιότερους ψαλμούς, για αυτό και διαβάζεται μέσα στη λατρεία της Εκκλησίας περισσότερο από οποιονδήποτε ἄλλο ψαλμό (περίπου 10 φορές την ημέρα). Στις αναστάσιμες Αγρυπνίες της Κυριακής ο 50ος ψαλμός ψάλλεται αντιφωνικά από τους δύο (2) χορούς, ενώ, κατά την ὥρα της ψαλμωδίας του, γίνεται η προσκύνηση του Ιερού Ευαγγελίου (Λειτουργικό Ευαγγέλιο). Στις Αγρυπνίες των εορτών του Ετήσιου Λειτουργικού Κύκλου ο 50ος ψαλμός δεν ψάλλεται, αλλά απλά

αναγινώσκεται από τον Αναγνώστη ή τον Προεστό της λατρευτικής σύναξης.

*
Ο προεστὸς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἄγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἰδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὄνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· * ιδοὺ γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὅλεσεν.

Οι χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχου τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεήμον. **Ἡγος β'**

Ἐλεῆμον, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὄτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιον μού ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆσαι ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ἴδού γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ψαλλομένον τοῦ «Ιδού» γίνεται ἡ εἰσοδος τοῦ ἄγιον Εὐαγγελίου.

Ἴδού γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ύνσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὄστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεῦματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἥθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἔξαλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἔξαλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. **Ὕχος πλ. β'.**

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτηρῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεἶπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Ο ιερεὺς· **Σῶσον,** ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἔλει καὶ οἰτηροῖς· ὑψώσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ ἡμᾶς τὰ ἔλει σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποινῆς ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ικεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τὸν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Τεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διαδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ιωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Αλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπίσκοπου Τριμυθοῦντος, καὶ Νεκταρίου τῆς Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν, τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τίρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Αναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων

Μαρτύρων, τῶν ὄσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμι καὶ Ἀννης, (ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων ἵκετενομένη σε, μόνε πολυέλεες Κόριε, ἐπάκουονσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Χορὸς: **Κύριε, ἐλέησον** (ιβ')

Ιερεὺς: Ἐλέει, καὶ οἰκτηροῦς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Χορὸς: **Ἄμην.**

*

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

οἱ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου ἀνὰ 4· ἀπὸ γ' καὶ ζ' φδῆς ως εἴθισται.

*

Οἱ Κανόνες ἀποτελοῦνται ἀπὸ μικρότερα μέρη, ποὺ ὄνομάζονται φδές. Ἔνας Κανόνες μπορεῖ νὰ ἔχει ἀπὸ δύο (2) μέχρι καὶ ἑννέα (9) φδές. Κάθε μία ἀπὸ τις φδές τοῦ Κανόνα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓναν (1) εἰρμὸ καὶ ἀπὸ τὰ Τροπάρια, ποὺ τὸν ἀκολουθοῦν. Ο εἱμὸς εἶναι ἔνας σύντομος ὑμnos, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μονικό καὶ μετρικό πρότυπο ὃλων τῶν Τροπαρίων τῆς φδῆς. Κάθε μία ἀπὸ τὶς φδές τοῦ Κανόνα περιέχει, συνήθως, ἀπὸ δύο (2) μέχρι καὶ πέντε (5) Τροπάρια, τὸ τελευταῖο ἐκ τῶν ὅποιων εἶναι Θεοτοκίον.

Στοὺς ἐνοριακούς, ναοὺς σήμερα ἔχει ἐπικρατήσει ἡ ἔξης τυπικὴ τάξη: ψάλλεται ἡ ἀναγγιγνώσκεται μόνο ἡ α' καὶ ἡ γ' φδὴ τῶν Κανόνων. Πρὶν ἀπὸ κάθε τροπάριο τοῦ εἰρμοῦ προτάσσεται στίχος, ὅπως «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» γιὰ τὸν Αναστάσιμο κανόνα ἡ «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβειε ύπερ ἡμῶν» γιὰ τὸν κανόνα τῶν ἀγίων ἡ «Ὑπεραγία Θεοτόκε σόδους ἡμᾶς» γιὰ τὰ Θεοτοκία, ποὺ ἐπαναλαμβάνονται ἀπαραίτητα πρὶν ἀπὸ κάθε τροπάριο.

Οἱ Κανόνες τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου δὲν ψάλλονται διαδοχικά (δηλαδή, ὁ ἔνας μετά τὸν ἄλλο), ἀλλὰ τηματικά ἀνά φδή: ψάλλεται, δηλαδή, ἡ α' φδὴ ὅλων τῶν Κανόνων, καὶ, ἐν συνεχείᾳ, ψάλλεται ἡ γ' φδὴ ὅλων τῶν Κανόνων τῆς ἀκολουθίας. Άν γιὰ παράδειγμα τὸ τυπικὸ ὄριζε ὅτι πρέπει νὰ ψαλοῦν 2 κανόνες ὁ Αναστάσιμος καὶ τοῦ ἄγιου, διαβάζονται πρῶτα τὴν α' φδὴ τοῦ Αναστάσιμου κανόνα ἐπειτα τὴν α' φδὴ ἀπὸ τὸν κανόνα τοῦ ἄγιου (δὲν λησμονοῦμε νὰ προτάσσουμε τὸν ἀνάλογο στίχο) καὶ ἐπειτα ἡ γ' φδὴ τοῦ Αναστάσιμου καὶ μετά ἡ γ' φδὴ τοῦ κανόνα τοῦ ἄγιου κοκ.

*

Στοὺς ἐνοριακούς, ναοὺς σήμερα ἔχει ἐπικρατήσει ἡ τυπικὴ τάξη, να ψάλλεται ἡ ἀναγγιγνώσκεται μόνο ἡ α' καὶ ἡ γ' φδὴ τῶν Κανόνων.

*

ὁ Αναστάσιμος

Ωδὴ α'. Ο Αναστάσιμος εἰς δ'.

Ὕχος γ'. Ο είρμος.

Ο τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμών θάλασσαν, Ισραηλίτῃ λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ύπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. **Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.**

Ο τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ιδρωτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδυκὼς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, δτὶ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ύποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σήν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἀνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Ο Κανὼν τῶν Αποστόλων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Θεηγόρους Μαθητὰς ὑμῶν συντόνως. Ιωσήφ.

Ωδὴ α΄. Ἡχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.
Θεῖοι πεφυκότες Μαθηταί, τοῦ σαρκωθέντος δι’ οἶκτον Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον δυσωπήσατε, ἀμαρτιῶν δωρήσασθαι συγχώρησιν, τοῖς ἐπιτελοῦσιν, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.
Ἐσοπτρα Θεοῦ φωτοειδῆ, χωρητικὰ τῶν αὐτοῦ διαδόσεων, ὕφθητε μακάριοι, πᾶσι πιστοῖς ἀγαθοδότως νέμοντες, τὰς σωτηριώδεις, αὐγὰς θεόπται Απόστολοι.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.
Ἡγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμόν, ἀπανγασμάτων πηγὰς ἀρυσάμενοι, Ἐραστος καὶ Τέρτιος, καὶ Ὄλυμπᾶς Ροδίων καὶ Σωσίπατρος, ἀμα τῷ Κουάρτῳ, οὓς εὔσεβῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῇ, κυοφορίᾳ Παρθένε ἀνέπλασας· Λόγον γὰρ ἐκύησας, τὸν τοῦ Πατρὸς σάρκα θνητὴν φορέσαντα, καὶ ἀθανασίας, ὁδοὺς ἡμῖν ύποδείξαντα.

Ο Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τοὺς σούς, Ὁρέστα Μάρτυρας, ἄθλους αἰνέσω.

Ωδὴ α΄. Ἡχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Άγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ύπερ ἡμῶν.
Ταῖς θεϊκαῖς, καταστραπτόμενος πάντοτε, μαρμαρυγαῖς πανεύφημε, τὴν φωτοφόρον σου, ἐօρτὴν τοὺς τιμῶντας, καταύγασον, καὶ σκότους δεινῶν ἀπάλλαξον.

Στίχ. Άγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ύπερ ἡμῶν.
Ο τοῦ Χριστοῦ, θεῖός σε πόθος ἔξεκαυσε, καὶ δυνατὸν εἰργάσατο, τὴν εὐκατάπρηστον, καταφλέγοντα ὕλην, τῆς εἰδωλομανίας, Μάρτυς πανάριστε.

Δόξα.

Υπομονῆ, καὶ καρτερίᾳ διήλεγξας, τοὺς παρανόμους σέβειν σε, καταναγκάζοντας, Ἀθλοφόρε Όρέστα, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ἄψυχα ξόανα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὸ καθαρώτατον σκήνωμα, καθικεύω Ἀχραντε, τὴν σπιλωθεῖσάν μου, ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις, καθάρισον καρδίαν, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ωδὴ γ΄. Ο ἀναστάσιμος,

Ἡχος γ΄. Ο είρμος.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἡσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὄρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἔθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἐμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τῶν Αποστόλων. Ωδὴ γ΄.

Ἡχος α΄. Ο μόνος εἰδώς.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.
Οἱ λόγον ως λύχνον νοητόν, προφέροντες Απόστολοι, θεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτίσιν διήλθετε, τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες, καὶ υἱοὺς δεικνύοντες, τοῦ φωτὸς ἐν χάριτι, τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Ρημάτων ὑμῶν προφητικῶς, εἰς πᾶσαν ἔξελήλυθε, τὴν οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος, καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἐπίδειξις, πᾶσαν γῆν ἐπέδραμε, ψυχὰς μεταπλάττουσα, θεηγόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Οἰκῆσαν ψυχαῖς ὑμῶν σοφοί, τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο· ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι, ναοὺς κατεστρέψατε, τῶν εἰδώλων χάριτι, καὶ Θεῷ ἐκκλησίας ἐδείμασθε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υἱὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ, ἀμήτορα τὸ πρότερον, ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα, Θεοῦ Μητέρα ὁμοιογοῦμέν σε, ἀπαθῶς κυήσασαν, καὶ Παρθένον μείνασαν, ὑπὲρ λόγον Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ γ'.

Τίχος β'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Σθενούμενος, δυνάμει τοῦ Παρακλήτου, παρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως, καὶ τοῦτον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ, παμμάκαρ ἥσχυνας, καὶ ψάλλων ἔλεγες, ώς οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Ο λόγος σου, τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος, ὁ βίος σου τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος, πολλοὺς πρὸς φῶς μετήγαγον εὐδεβείας, Μάρτυς πολύαθλε, μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες, ώς οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Δόξα.

Υψούμενον, τὸν ἄνομον ἀπονοίᾳ, κατέρράξας ἀνδρείᾳ καὶ καρτερίᾳ· ὑψώθης δὲ πρὸς Κύριον Ἀθλοφόρε, Ὁρέστα ἐνδοξε, καὶ ψάλλων ἔλεγες, ώς οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Θεομῆτορ, τὸν Πλάστην σου καὶ Κύριον τῶν ἀπάντων, καὶ τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον, σάρκα γενόμενον· διό σοι κράζομεν, ώς οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου Δέσποινα.

*
Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τῷ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ὀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (**Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**) μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαντοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς ἐκφώνως:

Οπι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Αμήν.

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσώδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα. Τῶν Ἀποστόλων.

Τίχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ἐράστου Ὄλυμπᾶ, Σωσιπάτρου Τερτίου, Ροδίωνος ὁμοῦ, καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην, συμφώνως τιμήσωμεν, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες· Θεῖοι Κήρυκες, καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αἰωνιζούσης βασάνου, εὐχαῖς ὑμῶν ὢντασθε.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος.

Τίχος δ'. Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν καρτερήσας, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν χαλεπὴν τιμωρίαν, μαρτυρικῶς ἥγωνισαι πανόλβιε· στέφος ἀνεπλέξω δέ, ἀφθαρσίας παμμάκαρ, θρόνῳ παριστάμενος, τῆς Ἅγιας Τριάδος· ἦν ἐκδυσώπει ὢντασθαι κακῶν, Μάρτυς Ὁρέστα, τοὺς πίστει ὕμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Άλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι **πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι**.

*
Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τῷ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Υπεραγία Θεοτόκε σδσον ἡμάς) μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτὸς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθάμεθα.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς ἐκφώνως:

Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματi, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Αμήν.

*

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

*

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'. Ή παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἄδαμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὕα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ο Οἶκος.

Ο οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνείτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστῃ καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

*

Συναξάριον.

Τῇ Ι' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμῃ τῶν ἀγίων Αποστόλων ἐκ τῶν Ἐβδομήκοντα Ὁλυμπᾶ, Ροδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου.

Στίχ. Εἰς τὸν Ὁλυμπᾶν.

Λάμψας Ὁλυμπᾶς ἡλιοῦ λαμπροῦ δίκην, Ὁλυμπον οἰκεῖ σὺν Ἀποστόλοις ἄμα.

Εἰς τὸν Ροδίωνα.

Πρόδον νοητὸν ὃν σαφῶς ὁ Ροδίων, Ξίφει τρυγηθεῖς, πάλιν ἀνθεῖ ἐν πόλῳ.

Εἰς τὸν Ἐραστὸν.

Ἐρῶν Ἐραστος μανικῶς τοῦ Κυρίου, Σύνεστιν αὐτῷ καὶ χαράν χαίρει ξένην.

Εἰς τὸν Σωσίπατρον.

Ὀ Σωσίπατρος πατρικὴν δείξας σχέσιν, Πολλοὺς προσῆξε τῷ Θεῷ σεσωσμένους.

Εἰς τὸν Κούαρτον.

Ἄρτον Θεοῦ τὸν ζῶντα Κούαρτος θύων, Καὶ τὴν ψυχὴν ἔθυσε λοιπὸν τῷ Λόγῳ.

Εἰς τὸν Τέρτιον.

Ὑπογραφεὺς σὺ τῶν λόγων τῶν τοῦ Παύλου, Ἐγὼ δὲ σός, Τέρτιε, συγγραφεὺς νέος.

Εἰς τὸν ἔξι ὥμοο.

Ἐξάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμνῶ λόγοις, Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἔξι ἀλογίας.

Ἐξας Ἀποστολέων δεκάτη βίον ἐξεπέρησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ὁρέστου.

Στίχ. Άθλητικῶν, Ὁρέστα, σῶν ἱππασμάτων, Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδόκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμῃ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στίχ. Θεοστήρικτος τὸν Θεὸν στήσας βάσιν, Ὅντως θεοστήρικτος ἔργοις ὠράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμῃ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νόννου Ἐπισκόπου, τοῦ κατηχήσαντος τὴν Ἀγίαν Πελαγίαν.

Στίχ. Ὄλος γέμων ἦν γνώσεως Θεοῦ Νόννος, Εἰς καλὸν εἰδὼς καὶ τὰ χείρονα τρέπειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμῃ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχ. Βίου διαστάς, οὗ βραχύς τις ὁ δρόμος, Τὸν πρὸς πόλον Μαρτίνος ἔδραμε δρόμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Ιερομάρτυρος Μίλου Ἐπισκόπου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἔκτειναν ἐχθροὶ σὺν δυσὶ μύσταις Μίλον,

Σφαγῇ μὲν αὐτόν, τοὺς δὲ μύστας τοῖς λίθοις.

Οι Ἅγιοι Μάρτυρες Καλλιόπιος καὶ Νίρος ξίφει τελειοῦνται, καὶ ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ωρίων, ζῶν ἐμβληθεὶς τῇ γῇ τελειοῦται.

Στίχ. Ξίφει τράχηλον, Καλλιόπιε, κλίνας, Κάλλος θεωρεῖς ἀκλινῶς Θεοῦ Λόγου.

Ὑπῆρξεν ἡμῖν ἡ κεφαλή σου, Νίρε, Θείου κεφαλὴ Μάρτυρος διὰ ξίφους.

Κἄν ζῶν ἐβλήθη Μάρτυς εἰς γῆν Ωρίων, Υπὲρ τὸν Ωρίωνα λάμπει τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμῃ τοῦ ἀγίου Ιερομάρτυρος Δημητριανοῦ Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἀθλήσαντος κατὰ τῷ γ' αἰῶνι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμῃ τοῦ ὁσίου Καππαδόκου, κοιμηθέντος ἐν ἔτει ,α'ηκδ' (1924).

Στίχ. Άσκήσει Άρσενιε Χριστὸν δοξάσας
Δόξης κατηξίωσαι τῆς ὑπὲρ λόγον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμῃ τοῦ Ἅγιου Ἐφραὶμ
τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Ούνιας.

Στίχ. Θεὸν τὸν Χριστὸν Ἐφραὶμ ὁμολογή-
σας,
Αὐτῷ ἡνῶθη δι' Ὁν ἔπαθε πλεῖστα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμῃ τοῦ Ἅγιου ἐνδόξου
Μάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ Ἰβηρος.

Στίχ. Σὺν βασιλεῖ Κωνσταντίῳ Μάρτυρις Ἰ-
βηρι,

Τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ συμβασιλεύει.

**Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡ-
μᾶς. Ἀμήν.**

**Με τὴν ονομασία καταβασίες φέρονται ύμνοι τῆς Ορδοθόξου
χριστιανικής εκκλησίας που ψάλλονται στον Όρθρο.**

**Ονομάζονται καταβασίες εκ του γεγονότος ότι τα παλιά χρόνια,
οι ψάλτες κατέβαιναν από τα στασίδια τους και ἐψαλλαν τους
ύμνους αυτούς στο μέσο του Ναού. Η παλαιά αυτή παράδοση,
δηλαδή το να ψάλλονται οι καταβασίες στο μέσον του Ναού, ἔχει
σήμερα εκλείψει.**

**Οι καταβασίες είναι οι ειρμοί των Κανόνων των δεσποτικών και
θεομητορικών εορτών. Εάν ψαλεί ολόκληρος ο Κανόνας, τότε
στο τέλος κάθε ωδής ψάλλεται ξανά ο ειρμός ως καταβασία. Αν
δεν ψαλεί ολόκληρος ο κανόνας, τότε οι καταβασίες ψάλλονται
όλες μαζί μετά την ανάγνωση του Συναξαρίου. Εάν δεν υπάρχει
εορτή μπορεί να παραλειφθούν όλες, εκτός δύο: την 8η
καταβασία, που ψάλλεται μετά το Συναξάριον και την 9η
καταβασία, που ψάλλεται μετά την 9η ωδή της Θεοτόκου.**

*

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ Τῇς Θεοτόκου.

**Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμ-
βρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ
Τριωδίου, τῇ B', Δ' καὶ E' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ
τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ιουλίου.**

*

Ωδὴ α'. Ἡχος δ'.

**Ανοίξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος * καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῇ βασι-
λίδι Μητρί· * καὶ ὀφθήσομαι * φαιδρῶς πα-
νηγυρίζων * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ
θαύματα.**

Ωδὴ γ'.

**Τὸν σοὺς ύμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα
καὶ ἄφθονος πηγή, * θίασον συγκροτήσαν-
τας * πνευματικόν, στερέωσον * καὶ ἐν τῇ
θείᾳ δόξῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.**

‘Ωδὴ δ’.

**Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν * τῆς ἐκ
τῆς Παρθένου σαρκώσεως * σοῦ τοῦ ὑψί-
στου * ὁ προφήτης Ἀββακούμ * κατανοῶν ἐ-
κραύγαζε· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.**

‘Ωδὴ ε’.

**Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου·
* σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν
μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν * καὶ τέτοκας
ἄχρονον Υἱόν, * πᾶσι τοῖς ύμνοιςί σε * σω-
τηρίαν βραβεύοντα.**

‘Ωδὴ ζ’.

**Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοῦντες
ἐορτὴν οἱ θεόφρονες * τῆς Θεομήτορος *
δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, * τὸν ἐξ αὐτῆς
τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.**

‘Ωδὴ ζ’.

**Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες *
παρὰ τὸν κτίσαντα· * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν *
ἀνδρείως πατήσαντες * χαίροντες ἔψαλλον·
* Ὑπερύμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος *
καὶ Θεός, εὐλογητὸς εῖ.**

‘Ωδὴ η’.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.**

**Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς
Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμε-
νος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν οἰκουμέ-
νην ἄπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύ-
ριον ύμνεῖτε τὰ ἔργα * καὶ ύπερυψοῦτε * εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.**

**Ο διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα Τοῦ Φωτός,
ἐν ύμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.**

*

**Μετὰ τὴν ἐκφώνηση τοῦ Διακόνου ἡ τοῦ Ιερέως «Τὴν Θεοτόκον
καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ...», ἡ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας
ψάλλεται στὸν ἥχο τῶν καταβασιῶν ἐπεται ἡ θ' (ἐνάτη) φόδη
τῶν καταβασιῶν. Όταν τὸ ὄριζει τὸ τυπικό, σὲ δεσποτικὲς καὶ
θεομητορικὲς ἐορτὲς δὲν στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα ἀλλὰ
ψάλλεται ὅλη ἡ ἐνάτη φόδη.**

*

ΩΛΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

***

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,
καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

**Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδο-
ξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν
ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.**

Στίχ. β'. Ὄτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαῖ.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. γ'. Ὄτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὡς δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ζ'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τὸν πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

* * *

Καταβασία. Ὡδὴ θ'.

Καταβασία. Ὡδὴ θ'.

Ἄπας γηγενὴς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος * πανηγυριζέτω δὲ * ἀσθλῶν νόων * φύσις, γεραίρουσα * τὴν ιερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω· * Χαίροις, παμμακάριστε * **Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.**

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (**Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**) μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Οἱερεὺς ἐκφώνως:

Ὅτι σὲ αἴνοισι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνατέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Αμήν.

*

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Ἡχος β'.

*

Άγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Άγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Άγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. **Ψ**υοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἄγιός ἐστιν.

Αναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Θ'.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησσας, Πνεύματος παναγίου, εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἵς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἀμαρτίας εἰρηκας· καὶ ὀκτὼ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χειρας, μεθ' οὗ βοῶμεν Κύριος, καὶ Θεὸς σὺν ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἔβλεψας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον Θεόνυμφε, Παναγία Παρθένε, ἄπασαν θλῖψιν ἀπέθου, ἦν ὑπέστης ὡς Μήτηρ, ὅτε κατεῖδες πάσχοντα, καὶ χαρᾶς ἐμπλησθεῖσα, σὺν τοῖς αὐτοῦ, Μαθηταῖς γεραίρουσα τοῦτον ὑμνεις. Διὸ τοὺς Θεοτόκον σε, νῦν **κηρύττοντας σῶζε.**

*

ΑΙΝΟΙ Ἡχος γ'.

*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ψύστοις. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

*

Δυστυχῶς, στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς σήμερα, κατὰ κανόνα, ἡ Στιχολογία τῶν Αἰνων, χάριν συντομίας, παραλείπεται. Ἔτσι, μετὰ τὸ Πασαπνοάριο, ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰνων.

*

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ριμ', ριθ', ριν'). Ψαλμὸς ριμ' (148).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥριος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὄδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς ἔιτε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνας πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιόνι, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ δρῦ καὶ πάντες οἱ βιονοί, ἔνθα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετά καὶ πετεινά πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ δομονόν μόνου.

Ἡ ἔξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑγρώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῖς, τοῖς νιοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ριθ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἡ αἰνεσίς αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Ἐνύρωνθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιῆσαντι αὐτόν, καὶ νιοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Οἱ εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψήσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ἥμοφαῖς δίστομοι ἐν ταῖς χερ-
σὶν αὐτῶν,
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς,
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέ-
δαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὄσιοις αὐτοῦ.
Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνά-
μεως αὐτοῦ.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὄσιοις αὐ-
τοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνά-
μεως αὐτοῦ.

*

Απὸ τοῦ ἐπομένου στίχου ἐπισυνάπτονται τὰ στιχηρά.

*

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ΣΤΙΧΩΡΑ* ἀναστάσιμα 3, τοῦ Μηναίου τὰ δύο τελενταῖα
προσδόμοια «Ο φῶς ὑπάρχων», «Πέτρε καὶ Παῦλε», καὶ τῶν ἀγίων Πάντων
προσδόμοια 3 «Τοὺς ἀγίους ὁ Κύριος» κλπ. εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο
τελενταῖα. Δόξα, τὸ ἑσθινὸν «Εἰς τὸ δόρος». Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Λοξολογία μεγάλη.
«Ἄναστας ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «ἡμέραν στοργίας»).

΄Ηχος γ'.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα ἔγγρα-
πτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὄσιοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυ-
στηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς,
καὶ ἐκῶν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ
σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐ-
τοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμε-
ως αὐτοῦ.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές
σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότη-
τος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν,
κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἦν δὲ
κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς με-
γαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς ἀναστάσε-
ως τὴν πεῖραν εἰληφότα· Μαρία γὰρ ἡ Μα-
γδαληνή, ἐπὶ τὸ μνῆμα ἥλθεν, εὗρεν Ἀγγε-
λον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἴματίοις ἐ-
ξαστράπτοντα, καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν
ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν φῶδε, ἀλλ᾽
ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰ-
νεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὄψόμεθα φῶς φι-
λάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σω-
τηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος,

ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀνα-
μάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

΄Ετερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῳ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Υμνον ἐωθινόν, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὰ
δάκρυα προσέφερον Κύριε· εὐθαίρειας γὰρ ἀ-
ρώματα κατέχουσαι, τὸ μνῆμά σου κατέλα-
βον, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, μυρίσαι σπου-
δάζουσαι. Ἀγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον,
αὐταῖς εὐηγγελίσατο· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας,
ἀνέστη ως Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλε-
ος.

Στίχ. ζ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα
πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εξαστράπτων Ἀγγελος, ἐπὶ τὸ μνῆμά σου τὸ
ζωοποιόν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγεν· Ἐκένω-
σε τοὺς τάφους ὁ Λυτρωτής, ἐσάλευσε τὸν
ἄδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ως μόνος Θεὸς
καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθή-
τω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου
εἰς τέλος.

Εἰς τὸ μνῆμα σὲ ἐπεζήτησεν, ἐλθοῦσα τῇ μιᾷ
τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνή· μὴ εὐ-
ροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ βιῶσα· Οἴ-
μοι! Σωτήρ μου, πῶς ἐκλάπης πάντων Βασι-
λεῦ; Ζεῦγος δὲ ζωηφόρων Ἀγγέλων, ἔνδοθεν
τοῦ μνημείου ἐβόα· Τί κλαίεις, ὡς γύναι;
Κλαίω, φησίν, ὅτι ἥραν τὸν Κύριόν μου τοῦ
τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὐ-
τὴ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ως κατεῖδέ σε, εὐθέ-
ως ἐβόα· Ό Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δό-
ξα σοι.

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά
σου.

Ἐβραῖοι συνέκλεισαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωήν·
ληστὴς δὲ ἀνέῳξεν ἐν τῇ γλώσσῃ τὴν τρυ-
φήν, κραυγάζων καὶ λέγων· Ό μετ' ἐμοῦ δι'
ἔμετε σταυρωθείς, συνεκρέματό μοι ἐπὶ τοῦ
ξύλου, καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ
Πατρὶ συγκαθήμενος· αὐτὸς γάρ ἐστι Χρι-
στὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἔωθινὸν Θ'. Ἡχος πλ. α'.

Ως ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὕσης ὄψίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστέ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένῃ εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν· ἀλλ' ἐπλησας χαρᾶς τοὺς Μαθητάς, καὶ Πνεύματος ἀγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἔξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἀμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἀφεσιν πταισμάτων, εὔσπλαγχνε Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἡχμαλώτισται, * ὁ Ἄδαμ ἀνακέκληται, * ἡ κατάρα νενέκρωται, * ἡ Εὕα ἡλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὗτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἥχον τῆς Κυριακῆς

Ἐὰν εἴναι Κυριακὴ, ἡ Δοξολογία ψάλλεται στὸν ἥχο τῆς ἑβδομάδας καὶ ὅχι στὸν ἥχο τοῦ Δοξαστικοῦ· ἐὰν εἴναι ἑορτὴ Αγίου στὸν ἥχο τοῦ Δοξαστικοῦ ἡ στὸν ἥχο τοῦ ἀπολυτικίου.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος ἄγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Άμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Άμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἵασαι τὴν ψυχήν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἰσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρᾳ φωνῇ·

Ἄγιος ὁ Θεός, * ἄγιος ἰσχυρός, * ἄγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἡχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν· * ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· * καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον * τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

*

Στὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἀπὸ ἥχο α' ἔως καὶ δ' τὶς Κυριακὲς
ψάλλεται τὸ «**Σήμερον Σωτηρία**», ἐνῷ ἀπὸ ἥχο πλ. α' ἔως καὶ
πλ. δ' τὸ «**Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος**», τὶς δὲ καθημερινὲς τὸ
ἀπολυτικο τοῦ Ἅγιον.

*

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἡχος β'.

Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ
ἄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάντας
ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος: * ἐμφανίσας
σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου * ἐξαπέστειλας αὐτὸὺς ἐπὶ
τὸ κήρυγμα * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην * παρέσχες τῇ
οἰκουμένῃ, * μόνε πολύέλεε.

*

Στὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ἀπὸ ἥχο α' ἔως καὶ δ' τὶς Κυριακὲς
ψάλλεται τὸ «**Σήμερον Σωτηρία**», ἐνῷ ἀπὸ ἥχο πλ. α' ἔως καὶ
πλ. δ' τὸ «**Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος**», τὶς δὲ καθημερινὲς τὸ
ἀπολυτικο τοῦ Ἅγιον.

*

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 128

*

Ο διάκονος: **Εὐλόγησον, Δέσποτα.**

ὁ ιερεὺς τὴν ἑκφώνησιν: **Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς**
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορὸς: **Ἀμήν.**

*

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

*

ὁ ιερεὺς ίστάμενος ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ο διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέη-
σιν τῷ **Κύριε, ἐλέησον.**

*

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

**Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλα-
βείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.**

**Υπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρε-
σβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου
καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

[Ἐν ταῖς ιεραῖς μοναῖς προστίθεται]

Υπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ιερομονάχου καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

**Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσί-
ας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλο-
χρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Υπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νῆ-
σου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πί-
στει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων,
αἷχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶ-
μεν.**

**Υπὲρ τοῦ ῥύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κιν-
δύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ σῇ χάριτι.**

**Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δε-
σποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας** (**Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς**) μετὰ πάντων τῶν ἀγί-
ων μνημονεύσαντες, ἑαυτὸὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθόμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Αντιφώνων Α'

οἱ ιερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὐ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος· αὐτός, Λέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπίβλεψον ὡφ' ἡμᾶς καὶ επὶ τὸν ἄμον οἶκον τούτου καὶ ποίησον μεθ' ἡμῶν καὶ τὸν συνεχομένον ἡμῶν πλοούσια τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτημούσι.

καὶ τὴν ἑκφώνησιν·

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Άμην.

Η δὲ τῆς λειτουργίας ἀκολουθία γίνεται ταχύτερον, καὶ
ψάλλομεν τὰ ἐφεζῆς ἀντίφωνα.

*

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τοπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἥχου]

Εἰ δὲ μή, τὰ Αντίφωνα.

Αντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ
πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ
μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐ-
τοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων
δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ο διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμάς) μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Αντιφώνου Β'

ὁ ιερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαὸν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἑκκλησίας σου φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτὸς ἀντιδῶσαν τῇ θεικῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σε.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

"Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Άμήν.

Αντίφωνον Β'. Ἡχος β'.

Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθανατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἰς ὃν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ο διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτήν·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμάς) μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Αντιφώνου Γ'

ὁ ιερεὺς: Ο τὰς κοινὰς τάττας καὶ συμφόνους ἡμῶν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὄντατι σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος, αἵτος καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρουσαν, χορηγὸν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰδονὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τῷπον αἰώνιον χαριζόμενος.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Άμήν.

Αντίφωνον Γ'. Ἡχος πλ. α'.

Ψαλμὸς ρμε' (117).

Στίχ. α'. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Ἡχος γ'.

Εύφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίήσει κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ὃδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομοιογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξομεν αὐτῷ. (Καδ' 2)

Τὸ αναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Στίχ. γ'. Οτι Θεὸς μέγας Κύριος και βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Καδ' 3)

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ Γ' Αντίφωνο καὶ τὸ Απολυτίκιο, γίνεται ἡ Εἰσοδος τοῦ Εὐαγγελίου.

Ιερέύς: Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατίας ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον σὸν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰσόδον ἀγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ότι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Διάκονος: Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἀγίαν εἰσοδον.

Ιερέύς: Εὐλογημένη ἡ εἰσοδος τῶν ἀγίων σου· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

*

Η μικρὴ εἰσοδος είναι μια μικρή λιτανεία καὶ συμβολίζει την ἐναρξη της δημόσιας ζωῆς και δράστης του Χριστού. Οταν, δηλαδή, αφού βαπτίσθηκε στον Ιορδάνη από τον Αγίο Ιωάννη τον Πρόδρομο, ἀρχισε να εμφανίζεται μπροστά στα πλήθη των ανθρώπων και να τους διδάσκει τον Λόγο του Θεού.

Ενώ ψάλλεται το «΄ αντίφωνο», που είναι το απολυτίκιο της ημέρας, ο ιερέας πλησιάζει στην αγία Τράπεζα, παίρνει το Ευαγγέλιο και το βγάζει έξω, στον λαό. Δεν βγαίνει από την κεντρική πόλη του Ιερού Βήματος, την «Ωραία Πύλη», αλλά από την Βόρεια.

Κρατάει μάλιστα το Ευαγγέλιο μπροστά από το πρόσωπό του. Δείγνει ότι δεν περνάει ανάμεσά μας αυτός, αλλά ο Κύριος που σε λίγο θα μας διδάξει. Μπροστά από τον Ιερέα πηγαίνουν παιδά με λαμπτάδες και εξαπτέρυγα. Η λαμπτάδα στην Μικρή Είσοδο συμβολίζει τον Αγίο Ιωάννη τον Πρόδρομο. Αυτός προχώρησε μπροστά από τον Χριστό, για να ετοιμάσει το δρόμο Του. Κήρυξε στους ανθρώπους ότι «να, έφτασε η Βασιλεία των Ουρανών».

Μόλις φτάσει στο κέντρο του ναού ο ιερέας αναφωνεί: «Σοφία. Ορθοί». Διακηρύσσει έτσι ότι η Σοφία του Θεού φανερώθηκε στον κόσμο με το κήρυγμα του Ευαγγελίου. Με το «Ορθοί» καλεί όλους να σταθούν ευλαβικά όρθιοι.

*

Διάκονος: *Σοφία. Ορθοί.*

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Ἡχος γ'.

Ἐνφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐ-
πίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐ-
τοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνα-
τον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ
κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τὸ τοῦ ἄγιου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ευαγγελισμού Ἡχος δ'

Σήμερον της σωτηρίας ημών το Κεφάλαιον,
καὶ του απ' αιώνος Μυστηρίου η φανέρωσις·
ο Υιός του Θεού, Υιός της Παρθένου
γίνεται, καὶ Γαβριήλ την χάριν
ευαγγελίζεται. Διό καὶ ημείς συν αυτῷ τη
Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαίρε Κεχαριτωμένη, ο
Κύριος μετά σου.

Ἀπολυτίκιον Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἡχος α'

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ
Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωήν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς
ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένῃ,
ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε
πάσῃ τῇ οικουμένῃ, ἐκ σου γὰρ ἀνέτειλεν ὁ
Ἡλιος τῆς δικαιούνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον,
ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον,
καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ
προκήρυξις· ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ, τρανῶς ἡ
Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς
πᾶσι προκαταγγέλεται. Αὐτῇ καὶ ημεῖς,
μεγαλοφόνως βοήσωμεν· χαῖρε τῆς
οἰκουμένιας, τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσης.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος Α'.

Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου, τῆς Οἰκουμένης
τὸν κήρυκα, τῶν Ἀντιοχέων τὸν πρῶτον τῆς
χριστωνύμου κλήσεως ἀρχιτέκτονα, τῆς

Ρώμης τὸν κλεινόν εἰσηγητήν, καὶ θεῖον τῶν
εθνῶν σαγηνευτήν, τὸ τῆς χάριτος δοχεῖον
τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος τὸν ἐπώνυμον,
Ἀπόστολον τὸν μέγαν, τὸν τοῦ θείου Παύλου
συνέκδημον, τῶν ἐβδομήκοντα πρῶτον, τῶν
δώδεκα ίσοστάσιον πάντες συνελθόντες
σεπτῶς οἱ πιστοί, τὸν Βαρνάβαν ἄσμασι
στέψωμεν, πρεσβεύει γαρ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχάς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος Α'.

Τους εν **Κύπρῳ** Αγίους, Αποστόλους και
Μάρτυρας, και συν Ιεράρχας Οσίους κατά¹
χρέος οι Κύπριοι, χορείαν συγκροτήσαντες
καινήν, τιμήσωμεν ωδαίς πνευματικαίς, ως
της Νήσου καλλώπισμα ευκλεή, και
αρωγούς κραυγάζοντες. Δόξα τω
ενισχύσαντι υμάς, δόξα τω στεφανώσαντι,
δόξα τω χορηγούντι δι' υμών, ημίν θεία
δωρήματα.

*

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ή̄ ἔως κε̄ πλὴν τῆς κ̄ Νοεμβρίου).

Ἡχος δ'. Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, * ἡ πο-
λυτίμητος παστὰς και παρθένος, * τὸ ιερὸν
θησαύρισμα * τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, * σήμε-
ρον εἰσάγεται * ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, * τὴν
χάριν συνεισάγουσα * τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ·
* ἦν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ. * Αὕτη ὑ-
πάρχει * σκηνὴ ἐπουράνιος.

*

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τὸ τοῦ ἄγιου τοῦ Ναοῦ.

*

Ἀπολυτίκιον Αγίας Τριάδος πλ.δ

Ευλογητός εί, Χριστέ ο Θεός ημών, ο
πανσόφους τους αλιείς αναδείξας,
καταπέμψας αυτοίς το Πνεύμα το ἀγιον, και
δι' αυτών την οικουμένην σαγηνεύσας·
φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον Αγίου Γεώργιου Νέου εξ Ιωαννίνων Ἡχος πλ. α'. Τὸν συνάνφον Λόγον.

Τὸν πανεύφημον Μάρτυν Χριστοῦ **Γεώργιον**,
Ιωαννίνων τὸ κλέος και πολιοῦχον λαμπρόν, ἐν
ῳδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν· ὅτι
ἐνήθλησε στερρῶς, και κατήνεγκεν ἔχθρόν, τοῦ
Πνεύματος τῇ δυνάμει· και νῦν ἀπαύστως
πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Αγίου Αρσενίου Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Βίον ἐνθεον, καλώς ανύσας, σκεύος τίμιον του
Παρακλήτου, Ανεδείχθης θεοφόρε **Αρσένιε**, και

των θαυμάτων την χάριν δεξάμενος, πάσι παρέχεις ταχείαν βοήθειαν, Πάτερ Ὁσιε Χριστόν τον Θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

Απολυτίκιον Αγίου Αρσενίου Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ὁσίων τὸν βίον ἐκμιμησάμενος, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐπληρώθης δωρεῶν τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων γεγονός, θεοφόρε αὐτουργός, παρέχεις ἐνὶ ἐκάστῳ, τᾶς ἐκ Θεοῦ χορηγίας, ταῖς ικεσίαις σου πρὸς Κύριον.

*

Τὸν Φιλοθεῖτον Εφραίμ Αριζόνας Τὸν συνάναρχον λόγον.

Αγωγὴ ισαγγέλω*, ευχή καὶ δάκρυσιν*. Ευαρεστήσας Κυρίω*, **Φιλοθεῖτα Εφραίμ***, προς ζωήν εκ του θανάτου μεταβέβηκας*. Εν Αριζόνῃ, ασκητά*, ο εν τη Αμερική*, εικάδος Μονών δομήτωρ*. Καὶ χάριν εύρες πρεσβεύειν*, υπέρ των πίστει ευφημούντων σε.

Αγίου Λουκά του Ιατρού Ήχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ιατρόν καὶ ποιμένα, **Λουκά** τιμῆσωμεν, **Συμφερουπόλεως** ποίμνης, Αρχιερέα λαμπρόν, τον βαστάσαντα Χριστού τα θεία στύγματα, τας εξορίας, τα δεινά, εγκλεισμούς εν φυλακαίς, τας θλίψεις καὶ τα ονείδη, τον επ εσχάτων φανέντα, εν τη **Ρωσίᾳ** νέον Αγιον.

Τὸν ὄσιον Παϊσίου Τὸν συνάναρχον λόγον. **Ήχος πλ. α'**.

Τῆς ἐνθέου ἀγάπης τὸ πῦρ δεξάμενος, ὑπερβαλλούσῃ ἀσκήσει ἐδόθης ὅλος Θεῷ καὶ παράκλησις πολλῶν ἀνθρώπων γέγονας, λόγοις θείοις νουθετῶν, προσευχαῖς θαυματουργῶν, **Παΐσιε** θεοφόρε· καὶ νῦν πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ παντὸς τοῦ κόσμου, Ὁσιε.

Τὸν ὄσιον Πορφύριου Τὸν συνάναρχον λόγον. **Ήχος πλ. α'**.

Ιχνηλάτης τῶν πάλαι πατέρων γέγονας, Άγιωνύμου τοῦ Ὁρους ἀσκήσας Σκήτη σεπτῆ, Τριάδος τῆς Ζωαρχικῆς, τῶν Καυσοκαλυβίων, ἄβυσσος θείων δωρεῶν, λυτήρ δεινῶν ἀσθενειῶν, ἐδείχθης ὡς θεοφόρε. **Πορφύριε** οἰκουμένης, πάσης, ποιμήν ἡμῶν καὶ στήριγμα.

Απολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως ἐν τῇ Τεραπ Μονῇ τοῦ ὄσιον Δαυΐδ.

Ιακώβου Τσαλίκη τὸν με συγχωρείτε **Ήχος πλ. α'**. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τῶν ὄσιων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἄγιε, ἀνεδείχθης μιμητὴς τούτων **Ιάκωβε**, ἐν τῇ μάνδρᾳ τοῦ Δαυΐδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

Απολυτίκιον Σιμωνόπετρας Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ἐν Ἀθῷ πατέρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ τοῦ σεπτοῦ κοινοβίου, **Σίμωνος Πέτρας** βλαστός, ἀνεδείχθης ἐπ' ἐσχάτων Ιερώνυμε, σὺ γὰρ ἀνίσχες ὡς φωστήρ, ἐν τῷ ἀστει Αθηνῶν,

φωτίζων πιστῶν τὰ πλήθη· καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε.

*

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου. (ἀπὸ οἵ ἔως κε΄ πλὴν τῆς κ΄ Νοεμβρίου).

Ήχος δ'. Ούψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο καθαρώτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, * ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ παρθένος, * τὸ ιερὸν θησαύρισμα * τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, * σήμερον εἰσάγεται * ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, * τὴν χάριν συνεισάγουσα * τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· * ἦν ἀνυμνοῦσιν ἄγγελοι Θεοῦ. * **Ἄντη ύπάρχει * σκηνὴ ἐπουράνιος.**

*

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν Ο Θεὸς ὁ ἄγιος, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαύμενος, ὁ τριαγίφ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφείμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν χερουβίεων δοξολογούμενος καὶ ὑπὸ τῆς πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ σύντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον καὶ εἰκόνα σὴν καὶ ὄμοιωσιν καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακομῆσας· ὁ διδὼν αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ μὴ παρορῶν ἀμαρτάνοντα· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον δούλους σου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἄγιον σου θυσιαστηρίου καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον "Ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχόρησον ἡμῖν πλημμέλημα ἐκόστιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὄστότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείας τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Αγίων, τῶν ἀτ' αἰδοῦντος σοι εναρεστησάντων.

καὶ τὴν ἐκφωνησιν·

"Οτι ἄγιος εἰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ο διάκονος· Καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο α' χορός· Αμήν.

Καὶ ψάλλεται ὁ τριάγιος ὑμνος, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ.

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος ισχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Άγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος ισχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

*

Όταν συλλειτουργοῦν δύο ἢ περισσότεροι ἵερεῖς, ὁ ὑμνος ψάλλεται πεντάκις, ἦτοι δις ὑπὸ τῶν χορῶν, ἐπειτα ὑπὸ τῶν ἱερέων, εἴτα ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἱερέων· καὶ μετὰ τοῦτο ὁ β' χορός· Δόξα Πατρὶ κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Απόστολον.

*

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Απόστολον Κυριακής κ' ἑβδ (Γαλ. α' 11-19)

Προκείμενον. Ἡχος γ'. (Ψαλμὸς μστ').

ὁ Ἀναγνώστης

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

Διάκονος Πρόσχωμεν!.. Σοφία. Πρόσχωμεν!

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλα-
λάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Διάκονος Σοφία.

Στίχ. β'. Μακάριος ἀνὴρ, ὃ οὐ μὴ λογίστηται Κύριος ἀμαρτίαν, οὐδέτε ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. μετ. 21

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Α-
νάγνωσμα. (Γαλ. α' 11-19)

Διάκονος Πρόσχωμεν!.. Σοφία. Πρόσχωμεν!

Ο Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν ἀποστολικὴν περικοπήν.

Ἄδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐ-
αγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄν-
θρωπον· οὐδὲ γάρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέ-
λαβον αὐτὸν οὕτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκα-
λύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡκούσατε γὰρ τὴν
ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ιουδαϊσμῷ,
ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν
τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκο-
πτον ἐν τῷ Ιουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλι-
κιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλω-
τὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσε-
ων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας
με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ
τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν
αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ
καὶ αἷματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα
πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλ-
θον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς
Δαμασκόν. Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον
εἰς Ἱεροσόλυμα ἰστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέ-
μεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. Ἐτερον
δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον
τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Τερεὺς Εἰρήνη σοι.

ὁ Ἀναγνώστης Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ο Θεός, ἐν τοῖς ἡμέραις προσανέμενος, καὶ οι πάτερες ἡμῶν ανήγειραν ἡμῖν ἔργον, ὁ εἰργάσας ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ-
τῶν, ἐν ἡμέραις ἀράματος. (μετ. 2)

Στίχ. β'. Ή γερσον ἐδόνει ἐξολόθρευσε, καὶ κατερύποτεντας αὐτούς, ἐκάκωσες λαούς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς. (μετ. 3)

Στίχ. γ'. Εποτες γαρ ἡμᾶς ἐκ τον θλιβόντων ἡμάς κατούντας ἡμᾶς κατηγορούντας. (μετ. 8)

Στίχ. δ'. Εν το Θεῷ ἐπανενήρουμεθα ὅλην την ἡμέραν καν ἐν το νομάτι σου εξομολογησούμεθα εἰς τὸν αἰώνα. (μετ. 9)

*

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ἀρεβής· Ελλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλάνθρωπος Δέσποτα, τὸ τῆς θεογνωσίας ἀκήρατον
φῦσε καὶ τοὺς τῆς διάνοιας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμὸς εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σον κηρυγμάτων
κατανόστατος. Ἐνδεξ ἡμῖν καὶ τὸν τὸν μακαριόν σον ἐντολὸν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάτα-
καταπήγησαντες πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθουμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησαν τὴν σήν καὶ φρονοῦντες
καὶ πρότοντες. Σὺ γάρ εἰς ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, σὸν τὸν ἀνάρχον σον Πατρί καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποΐη σον Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀι καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Η' Λουκᾶ

*

Ο ιερεύς· Σοφία· ὄρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ιερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (η' 5-13).

Ο διάκονος ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν περικοπὴν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι' 25-37).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰη-
σοῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ό δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ό δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πληησίον σου ώς σεαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ. Ό δὲ θέλων δικαιοιοῦν ἐαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἔστι μου πλησίον; Υπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ιερουσαλὴμ εἰς Ιεριχώ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἵ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ Ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἴδων αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. Όμοιώς δὲ καὶ Λευτῆς γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἴδων ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἴδων αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἦγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἀν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαι με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τὸν ληστάς; Ό δὲ εἶπεν· Ό ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύον καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Ο λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

*

Δυστυχῶς, στοὺς ἑνοριακοὺς ναοὺς σήμερα, κατὰ κανόνα, ἡ Εκτενὴς Δέηση, η Δέηση υπέρ των κατηχουμένων και η Δέηση των Πιστών συχνά παραλείπονται. Ἔτοι, μετὰ την ανάγνωση του Ευαγγελίου ὁ ιερέας εκφωνεῖ αμέσως τοῦ Οπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι..., και ἀρχεται ο Χερουβικός Ύμνος.

*

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ιερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκάστην δέησιν τῷ Κύριῳ, ἐλέησον (τρίζ), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἄπαξ.

Ἐπιπομεν πάντες ἔξ ὅλης τῆς ψυχῆς και ἔξ ὅλης τῆς διάνοιας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Κύριος παντοκράτορ, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθα σου, ἐπάκουουσον και ἐλέησον.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου· δεόμεθα σου, ἐπάκουουσον και ἐλέησον.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχῶν και πάστορος τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλεος, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως και ἀφέσεως τῶν ὁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν και ὄρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων και παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἑνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν και ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκιλησίας ταύτης.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων και ἀοιδίμων κτιτόφων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) και ὑπὲρ πάντων τῶν προσανατανσαμένων πατέρων και ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κευμένων και ἀπανταχοῦ ὅρθοδόξων.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα και ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων και καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ και πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, και ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχούμένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα και πλούσιον ἔλεος.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον

Οι ιερεὺς τὴν εὐχὴν και τὴν ἐκφώνησιν:

Ὅτι ἐλέημων και φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Αμήν.

*

ΔΕΗΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ο διάκονος λέγει τὰς ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεήσεις, τοῦ χοροῦ λέγοντος εἰς ἔκάστην τῷ Κύριῳ, ἐλέησον.

Εὐχασθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον

Οι πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν:

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλέησῃ.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας:

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον

Ἀποκαλύψῃ αὐτοὺς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοισύνης:

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ και ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ και διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον

Οι κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Οι ιερεὺς τὴν εὐχὴν και τὴν ἐκφώνησιν:

Ἴνα και αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον και μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Αμήν.

Και ὁ ιερεὺς ποιήσας διὰ τοῦ Ἰ. Εὐαγγελίου σταυρὸν ἐπὶ τοῦ εἰλητοῦ ἀποθέτει αὐτὸς εἰς τὸ ἀνώ μέρος τῆς ἀγίας Τραπέζης και ἔξαπλοι τὸ εἰλητόν.

Ο δὲ διάκονος λέγει

Ὄσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· μή τις τῶν κατηχούμενων.

*

ΔΕΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ο διάκονος Ὄσοι πιστοί, ἔτι και ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος·

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος·

Οι ιερεὺς τὴν εὐχὴν και τὴν ἐκφώνησιν:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ και προσκύνησις τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Αμήν.

Και πάλιν ὁ διάκονος:

Ἐτι και ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος·

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ο χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος·

Και εἰσέρχεται εἰς τὸ Ιερόν.

Οι ιερεὺς τὴν εὐχὴν και τὴν ἐκφώνησιν:

Οιερεὺς τὴν εὐχὴν και πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν και σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ και φιλάνθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς και τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς και πνεύματος και δόῃς ἡμῖν ἀνένοχον και ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, και τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου και πίστεως και συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου και ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως και ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου μυστηρίων και τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

και τὴν ἐκφώνησιν.

Οπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Αμήν.

*

Και Ψάλλεται ὁ χερουβικὸς ὑμνος:

Ἐνώ οι ιερεὺς λέγει δὲ καθ' ἑαυτόν μυστικός την Ενχή Χερουβικού ὑμνον οὐδεὶς ἄξιος των συνδεδεμένων ταις σαρκικαῖς επιθυμίαις και ηδοναῖς προσέρχεσθαι ή προσεγγίζειν ή λειτουργεῖν σοι. Βασιλεύ της δόξης· το γαρ διακονεῖν σοι μέγα και φοβερόν και ανταίς ταις επουρανίαις δυνάμεσιν. Άλλ ούτως, δια την ἀφατον και αμέτρητον σου φιλανθρωπίαν, ατρέπτως και αναλλιούτως γέγονας ἀνθρωπος και αρχιερεὺς ημών εχρημάτισας και της λειτουργικῆς ταύτης και αναμάκτου θυσίας την ιερουργίαν παρέδωκας ημῖν, ως λεσπότης των απάντων. Σω γαρ μόνος, Κύριε ο Θεός ημών, δεσποτέζεις των επουρανίων και των επιγείων, ο επι θρόνου χερουβικού εποχούμενος, ο των Σεραφείμ Κύριος και βασιλεὺς τον Ιεραψή, ο μόνος ἀγιος και εν αγίοις αναπαύμενος. Σε τοίνου δυσποτά των μόνον ογαθόν και ενήκοντον επιβλέψον επ εμέ τον αμαρτωλόν και οχρείον δούλον σου, και καθάρισόν μου την ψυχήν και την καρδίαν από συνειδήσεως πονηράς· και ικάνωσόν με τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος, ενδεδομένων την της ιερατείας χάριν, παραστήνω τη αγία σου ταύτη τραπέζη και ιερουργήσω το ἀγίον και ἀρχατον σόματά σου και το τίμιον αἷμα. Σοὶ γαρ προσέρχομαι κλίνας τον εμαυτού ανέχαναι και δεομαί σου· μη αποτέλεσθαι το πρόσωπόν σου απ εμού, μηδέ αποδοκιμάσῃς με εκ παίδων σου, αλλ οξίωσον προσενεχθῆναι σοι υπ εμού τον αμαρτωλού και αναζίον δούλων σου τα δόρα ταύτα. Σω γαρ ει ο προσφέρων και προσφερόμενος και προσδέχομενος και διαδιδόμενος, Χριστέ ο Θεός ημών, και σοὶ την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω παναγίῳ και αγαθώ και ςωποιό συν Πνεύματι, νων και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν. Νίγουμα εν αιώνιοις τας χειράς μου και κυκλώσα το θυσιαστήριον σου, Κύριε, τον ακούσαι με φωνής αινέσεως σου και διηγήσουμα πάντα τα θυμασία σου· Κύριε, ηγάπησα εντρέπαιαν σίκον σου και τόπον σκηνόματος δόξης σου. Μη συναπολέσης μετά ασφεδόν την ψυχήν μου και μετά ανδρόν αιμάτων την ζωήν μου, ων εν χερσίν αι ανομία· η δεξιά αιτών επλήσθη δώρων, εγώ δε εν ακαία μου επορεύθη· λότρωσαι με, Κύριε, και ελέησόν με. Ο πούς μου έστη εν ευθύτητι, εν εκκλησίαις ειλογήσω, Κύριε.

Μετά τὴν εὐχὴν λέγουσιν αὐτός και ὁ διάκονος τὸν Χερουβικὸν ὑμνον. Είτα, λαβὼν ὁ ιερεὺς τὸ θυματήριον, θυμᾶ κύκλῳ τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, τὸ ιερατεῖον και τὰς δεσποτικὰς εἰκόνας και τὸν λαόν, μικρὸν προελθῶν τὸν βημοθύρων λέγει δὲ καθ' ἑαυτόν, ει μὲν ἐστὶ Κυριακή, τὸ «Ανάστασαν Χριστοῦ θεασάμενον» και τὸν ν' ψαλμὸν· ει δὲ οὐ, λέγει τὸ «Δεῖτε προσκυνήσωμεν» (γ'), και είτα τὸν ν' ψαλμὸν. Είτα οι ιερουργοῦντες, προσκυνοῦντες

τρὶς πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ὅγιον ἀντιμήσιον λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς τὰ κατανυκτικὰ ταῦτα τροπάρια:

Αδελφοί, συγχωρήσατε μοι τῷ αμαρτωλῷ.

Τοῖς μισούσι καὶ τοῖς αγαπώσιν ημάς συγχώρησον, Κύριε.

Ο Θεός, ο Θεός ημών, ο τὸν οὐράνιον ἄρτον, τὴν τροφὴν του παντός κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεόν Ιησούν Χριστόν, εξαποστέλλεις σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν καὶ ενεργέτην, ευλογούντα καὶ αγιάζοντα ημάς· αντός ενδόγησον τὴν πρόθεσιν ταῦτην καὶ πρόσδεξαι αὐτήν εἰς τὸ υπερουράνιον σὸν θυσιαστήριον· μνημόνευσον, ὡς αγαθός καὶ φιλάνθρωπος, τῶν προσενεγκόντων καὶ δι οὓς προσήγαγον καὶ ημάς ακατακρίτους διαφύλαξον εν τῇ ιερουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων. Οτι τηγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά σου, τὸν Πατρός καὶ τὸν Υἱό καὶ τὸν Αγίον Πνεύματος, νῦν καὶ αεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

*

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ

Ψάλλεται ὁ χερουβικὸς ὅμινος: Ἡχος α'. Ό α' χορός:

Οἱ τὰ Χερουβῖμ μν στι κῶς εἰκονίζοντες *
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι * τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, * πᾶσαν νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, *

Ο β' χορός· συνεχίζει:

Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, *

*

Εδώ γίνεται η ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

*

Ο Ιερέας ἔκιναί από τὴν Προσκομιὴν καὶ, κρατώντας τὸν Αγιον Λίσκο καὶ τὸ Αγίο Ποτήριο, περνάει ανάμεσα από τοὺς πιστοὺς καὶ από τὴν Οραία Πύλη μπαίνει στὸ Ιερό Βῆμα για να τα τοποθετήσει πάνω στὴν Αγία Τράπεζα καὶ να τα σκεπάσει με ἔνα τετράγωνο ὑφασμα, τὸν «Αέρα», που συμβολίζει τὸ λίθο που σφράγισε τὸν Πανάγιο Τάφο.

Η λιτανεία αυτή συμβολίζει τὴν είσοδο του Κυρίου στα Ιερούλωμα για τὸ πάθος καὶ τὴν πορεία του Κυρίου πρὸς τὸν Πανάγιο Τάφο (δῆλαδὴ τὴν εναπόθεση Του στὴν Αγία Τράπεζα). Λέγεται «Μεγάλη Είσοδος» διότι πλησάζει η τέλεση τοῦ μεγάλου Μυστηρίου. Τὸ θυμίαμα κατά τὴν Μεγάλη Είσοδο συμβολίζει τὸ Αγιον Πνεύμα με τὴ φωτὰ τοῦ θυμιατοῦ καὶ τὸν ευιδιαστό καπνὸν τοῦ θυμάτας. Τὸ θυμίαμα μετά τὴν απόθεση τῶν τιμῶν Δώρων επάνω στὸν Αντιψήνο καὶ τὴν κάλυψη τους μὲν τὸν Αέρα, υποδηλῶντες τὰ αρόματα τῶν Μυροφόρων. Σε ορισμένους νοοῦς καὶ στα μοναστήρια, μετά τὴν Μεγάλη Είσοδο, κλείνονται πρώτα τὰ Βημάθυρα (οἱ ξύλινες μικρές πόρτες τῆς Οραίας Πύλης), που σημαίνουν τὸν κάθοδο στὸν Αδήν, καὶ κατόπιν τὸ καταπέτασμα (ἡ κουρτίνα τῆς Οραίας Πύλης), που υποδηλῶνται τὴν εγκατάσταση τῆς κουστοδίας.

Στὴ Μεγάλη Είσοδο ο ιερέας κρύβεται πρόσωπο του με τὰ προσφέρομενα Δώρα: ο Χριστός ἔρχεται για να θυσιαστεῖ. Φορτωμένος τὸν Σταυρὸν Του ανέρχεται από τὴν πόλη τῆς Ιερουσαλήμ στὸν λόφο του Γολγοθᾶ, για να χύσει τὸ Τίμιο καὶ Ζωοποιὸ Αἷμα Του "ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ὀλοῦ ζωῆς καὶ σωτηρίας". Ακόμη καὶ υπὲρ τῆς ψυχικῆς σωτηρίας του μετανοημένου ληστῆ, που σταυρώθηκε διπλὰ στὸν Ιησοῦν. Αντὸν τὸν ληστὴ θυμόμαστε τὴν ώρα εκείνη κι εμεῖς, παίρνουμε κουράγιο καὶ επαναλαμβάνουμε τὰ λόγια του: "Μνήσθητι μου Κύριε ὅταν ἐλθήσῃς εν τῇ βασιλείᾳ σου" (Λουκ. 23:42)· με τὴ πίστη καὶ επίτιδα ὅτι ο εὐσπλαγχνός Κύριος, θα πει καὶ μας - τὴν ώρα που ἔργει ορίσει για τὸν καθένα μας- "Σῆμερον μετ' εμοῦ ἔστιν εν τῷ Παραδείσῳ" (Λουκ. 23:43).

Γ' αντὸν ο ιερέας, ενός κρατεῖ στα χέρια του τὰ Τίμια Δώρα, καὶ προχωρεῖ δια μέσου του ναού, προσαρμόζοντας τὸ αίτημα του ληστῆ γι' ὅλους τους πιστούς, δέεται μεγαλοφόρως: "Πάντοντας μόνον, καὶ πάντοντας τὸν ευεσθάνων καὶ Ορθοδόξων Χριστιανῶν, μνησθείη Κύριος ο Θεός, εν τῇ βασιλείᾳ Αυτοῦ, πάντοτε ναι καὶ αεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων". Καὶ ο λαός αποδέχεται τὸ αίτημα με ἔνα εγκάρδιο "Αμήν". Ολόκληρο τὸ εκκλησίασμα συμμετέχει ψυχικά στὴν πορεία του Ιησοῦ πρὸς τὸ τόπο της θυσίας. Όλοι υποκλίνομασται βαθεῖα καὶ με τὰ θυμάτα, που προηγούνται τὶς λαμπάδες, τὰ Εξατέργανα καὶ τους ὑμνους, προσπαθοῦμενα μιμηθούμενοι τῶν αγίους Αγγέλους, που προτέρχονται αρράτος μινύοντες τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Οταν η Ιερά πομπὴ διέλθει από τὸ μέσον του ναού καὶ φθάσει στὸ Αγιον Βῆμα, με τὴν τάξη που ἔχει καθεύδωσει η Εκκλησία, ο ιερέας αποθέτει ευλαβίκα τὰ Τίμια Δώρα επάνω στὴν Αγία Τράπεζα. Οι Πατέρες ερμηνεύουν ὅτι με τὴν απόθεση τοῦ αγίου Δισκαρίου καὶ τοῦ αγίου Ποτηρίου στὴν Αγία Τράπεζα ἔχουμε μια υπόμνηση τῶν στραφέζοντος τοῦ Μυστικοῦ Δείπνο. Στὴ συνέχεια αυτὸν τὸ τραπέζι θα γίνεται ο Σταυρός, ο Τάφος του Κυρίου, η Ανάσταση καὶ η Ανάληψη.

Αποθένοντας ο ιερέας τὰ Τίμια Δώρα στὴν Αγία Τράπεζα, που συμβολίζει τὸν Τάφο του Κυρίου, θυμάτα επίσης τοῦ ενταφιασμοῦ του Ιησοῦ από τὸν Ιωσήφ καὶ γ' αντὸν λέγει τὸν σχετικὸ ὑμίνο: «Ο ευσχίμων Ιωσήφ απὸ τὸν ξύλον καθελών τὸ ἄγραντόν σου Σώμα, στινδόνη καθαρά εὐλήσας καὶ αρόμασιν, εν μήματι κανὼν κιρδεύσας απέθετο».

Ο ἄγιος Γερμανός Κων/πόλεως γράφει πως τὸ Δισκάριον ἔχει τὴ θέση του Ιωσήφ καὶ Νικοδήμου Αριμαθαίας που υποδέχθηκαν τὸ Σώμα του Κυρίου από τὸ Σταυρό, καὶ ο Αέρας (το μεγαλύτερο κάλυμμα) τὴ θέση τῆς σινδόνης με τὴν οποία ο Ιωσήφ τύλιξε τὸ νεκρόν Σώμα του Ιησοῦ. Τὸ θυμίαμα συμβολίζει τὰ αρόματα με τὰ οποία ο Νικόδημος ἀλεύει τὸ Σώμα του Ιησοῦ.

*

Διάκονος: Πάντων ἡμῶν (καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων χριστιανῶν) μνησθείη Κύριος ο Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορὸς: Άμήν.

Ο Τιρεὺς Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκομημένων μνησθείη Κύριος ο Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορὸς Άμήν.

Ο Τιρεὺς Τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας ἐν αὐτῷ. Τοῦ κατὰ ζηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ. Τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ κώμῃ, ἢ νήσῳ) ταῦτη, τῶν ἐνοριτῶν ἐπιτρόπων, , συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ιεροῦ Ναοῦ τούτου καὶ πάντων ἡμῶν τῶν προσελθόντων εἰς τὴν θείαν Μυσταγωγίαν ταύτην.

Τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων, ἀνακαινιστῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ιεροῦ Ναοῦ τούτου, τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, κεκομημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, μνησθείη Κύριος ο Θεός ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε: νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔΟ ο χορός ολοκληρώνει τὸν Ύμνον

*

Ο Χορὸς Άμήν.

Ο Χορὸς Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. * Αλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ Χερουβικοῦ ὅμινου λέγει ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ομοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Υπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Υπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργης, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ο Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναιμόρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ο χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ομοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ο χορός· Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ο χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ο χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ο χορός· Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ο χορός· Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, (Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμάς), μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθόμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Οἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς προσκομιδῆς

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἄγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσσως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν δέσην καὶ προσάγαγε τῷ ὄγκῳ σου θυσιαστηρίῳ· καὶ ικάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Καὶ καταζίωσον ἡμᾶς εὑρεῖν χάριν ἐνώπιον σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν ·

Διὰ τῶν οἰκτηριμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὸν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Άμήν.

*

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Οἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Αγαπήσωμεν ἄλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὀμολογήσωμεν.

Ο χορός· Πατέρα, Υἱὸν * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, * Τριάδα ὁμοούσιον * καὶ ἀχώριστον.

ἡ σε συλλείτουργο ιερέων:

Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ρύστης μου.

Οἱερεὺς προσκυνήσας τριὶς ἀσπάζεται τὰ Ἅγια οὕτως, ὡς εἰσιν ἐπικεκαλυμμένα, λέγων μωσικῶς:

Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου καὶ ρύστης μου (τρίς).

Ἐνταῦθα γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἐν τῷ Βήματι Κληρικῶν, τοῦ προεξάρχοντος λέγοντος: Ό Χριστὸς ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἀποκρινομένων: Καὶ ἔστι καὶ ἔσται. Εἶναι δὲ λείψανον τοῦ μεταξύ ὅλων τῶν ἐκκλησιαζομένων διδομένου τοιούτου ἐν τῇ παλαιοχριστιανικῇ ἐποχῇ.

Ομοίως καὶ ὁ διάκονος συμπροσκυνεῖ. Ἐνταῦθα γίνεται κατὰ τὴν τάξιν ὁ ἀσπασμός. Ο πρῶτος τῶν ιερέων:

Ο Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Καὶ ἔκεινοι: Καὶ ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται.

Ο διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Οἱερεὺς, ἀράς τὸν Αέρα ἐπάνω τῶν τιμίων δώρων, κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτόν, λέγων καθ' ἔαντὸν τὸ Πιστεύω. Με τὴν κίνησην του Αέρα συμβολίζεται ο σεισμός που ἔγινε κατά την Ανάσταση του Χριστού

Ο προεστὼς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοιούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὐ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Άμήν.

*

Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Ο διάκονος· Στὰδμεν καλῶς· στὰδμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ο α' χορός· Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσσωες.

Οἱερεὺς·

Η χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἀγίου Πνεύματος εἴτη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ο β' χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Οἱερεὺς· Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ο α' χορός· Εχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Οἱερεὺς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ο β' χορός· Αξιον καὶ δίκαιον.

Καὶ ὁ οἱερὺς ἀπάρχεται τῆς ἀγίας ἀναφορᾶς, Αξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὃν ὡσαύτως ὥν· σὺ καὶ ὁ μονογενῆς σου Υἱός καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν ἔως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν

μέλλουσαν. Υπέρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ ἄγιῳ· ὑπέρ πάντων ὡν ἵσμεν καὶ ὡν οὐκ ἵσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἷν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες ὄρχαγγέλων καὶ μυριάδες ἀγγέλων, τὰ Χερουβεὶμ καὶ τὰ Σεραφείμ, ἔξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

ἐν τέλει λέγει ἐκφώνως·

Τὸν ἐπινίκιον ὅμνον ᾁδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ο ά χορός· Ἅγιος, ἄγιος, ἄγιος Κύριος Σα-βαώθ, * πλήρης ὁ οὐρανὸς * καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. * Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυ-ρίου. * Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ο δὲ ιερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλάνθρωπε, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, σὺ καὶ ὁ μονογενής σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος καὶ μεγαλοπρεπής ἡ δόξα σου· ὃς τὸν κόσμον σου οὕτως ἡγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ’ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ὡς ἐλθὼν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ ἡ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἔαυτὸν παρεδίδον, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ὁγίαις αὐτοῦ καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας καὶ εὐλογήσας, ἀγίασας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπών·

καὶ εἴτα λέγει ἐκφώνως·

Ἄβετε, φάγετε· τοῦτο μού ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ο χορός· Ἄμην.

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ιερεὺς, καὶ εἴτα λέγει ἐκφώνως·

Πίετε ἔξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκνύμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Ο χορός· Ἄμην.

Ο ιερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριημέρου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας,

καὶ εἴτα λέγει ἐκφώνως·

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέροντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ο β' χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, * σὲ εὐλογοῦμεν, * σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, * καὶ δεδμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ο δὲ ιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανύξεως εὔχεται, σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα,

Ἐτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἰκετεύομεν· κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα. Καὶ ποίησον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου. Άμήν· τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. Άμήν· μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἄγιῳ. Άμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Ωστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνοντιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Αγίου σου Πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρῆμα ἡ εἰς κατάκριμα. Ἐτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν, προφητῶν, ἀποστόλων, κηρύκων, εὐαγγελιστῶν, μαρτύρων, ὄμολογητῶν, ἐγκρατευτῶν καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

εἴτα ἐπεύχεται καὶ θυμιῶν τρὶς ἐκ γ' τὰ ἄγια **λέγει ἐκφώνως·**

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ο χορὸς τὸ μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

Ἄξιόν ἐστιν ώς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ιερεύς,

Τοῦ ἀγίου Ιωάννου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Αποστόλων· τοῦ ἀγίου... οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων, ὡν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰώνιου... καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς ὁρθοδόξων, τῶν ὁρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ιερατικοῦ τάγματος. Ἐτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης· ὑπὲρ τῆς ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνείᾳ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων· ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἥρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

καὶ εἴτα λέγει ἐκφώνως·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ὁγίαις σου Εκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὄγιδ, μακρο-

μερεύοντα καὶ ὄρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο διάκονος· Καὶ ὃν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ο χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς πόλεως, ἐν ᾧ παροικοῦμεν καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἴχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἑκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Αμήν.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ο χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

*

ΔΕΗΣΕΙΣ - Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ο διάκονος· Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον. Όμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Υπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὅσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἀγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἀγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν

Σοὶ παρακαταθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἄπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἵκετεύομεν. Καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν

τῶν ἐπουρανίων σου καὶ φρικτῶν Μυστηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς Τραπέζης μετὰ καθαροῦ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημελημάτων, εἰς Πνεύματος Αγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρῆμα ἢ εἰς κατάκριμα.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως τολμῶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

Ο προεστὼς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεὺς· Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Αμήν.

*

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς κλινόμενος τὴν εὐχὴν

Ἐύχαριστοῦμέν σοι, Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέονς σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλάς· οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ καὶ αἷματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον· κατὰ τὴν ἐκάστου ιδίαν χρείαν· τοῖς πλέονσιν σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Χάριτι καὶ οἰκτηροῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Αμήν.

*

ΥΨΩΣΙΣ - ΚΛΑΣΙΣ - ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ

Ο ιερεὺς ἐπεύχεται

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὅδε ἡμῖν ἀοράτως συνὼν καὶ καταζίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου καὶ τοῦ τιμίου αἵματος, καὶ δι’ ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

**καὶ προσκυνεῖ τρὶς λέγων καθ’ ἑαυτόν· Ὁ Θεός, ἰ-
λάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.**

Εἶτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ ἵερεὺς ὑψῶν τὸν ἄγιον Ἀρτὸν ἐκφωνεῖ·

Τὰ ἄγια τοῖς ἀγίοις.

**Ο χορός· Εἷς ἄγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς
Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.**

Καὶ ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας·

Εἴτα ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας (εἰς τὸν ἥκον, εἰς ὃν ἔγραψε καὶ τὸ Χερονυμικόν). Τῇ μὲν Κυριακῇ τό· Αἴνετε τὸν Κύριον ἐπὶ τῶν οὐρανῶν. Ἀλλήλουία. Εἰ δὲ τόχοι Δεσποτικὴ ἢ Θεομητορικὴ ἑορτὴ ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, ψάλλεται τὸ κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Κοινωνικόν.

**Αἱνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλ-
ληλούϊα.**

*

*Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις.
Εὐχές γιὰ τὴ Θεία Κοινωνία ΕΥΧΗ Α΄. ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ*

**Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
ἡ πηγή τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης
ὄρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ
ἀνάρχου πατρός συναίδιος Υἱός καὶ συνάναρ-
χος, ὁ δι’ ὑπερβολήν ἀγαθότητος, ἐπ’ ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθείς,
καὶ τυθείς ὑπέρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμό-
νων ἡμῶν, καὶ τῷ οὐκείῳ σου Αἵματι ἀναπλά-
σας τήν φθαρεῖσαν ὑπό τῆς ἀμαρτίας φύσιν ἡ-
μῶν· αὐτός ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι κάμου
τοῦ ἀμαρτωλοῦ τήν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τό
οὗ σου ἐπ’ ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ρημά-
των μου· ἡμαρτον γάρ, Κύριε, ἡμαρτον εἰς τὸν
οὐρανόν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ εἰμί ἄξιος ἀτε-
νίσαι εἰς τὸ ὑψος τῆς δόξης σου· παρώργισα
γάρ σου τήν ἀγαθότητα, τάς σάς ἐντολάς παρα-
βάς, καὶ μή ὑπακούσας τοῖς σοῖς προστάγμασιν.
Ἄλλα σύ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὡν, μακρόθυμός
τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέ-
σθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τήν ἐμήν πάντως ἀναμέ-
νων ἐπιστροφήν. Σύ γάρ εἶπας, φιλάνθρωπε, διά
τοῦ προφήτου σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τόν
θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ως τὸ ἐπιστρέψαι
καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ γάρ βούλει Δέσποτα, τό πλά-
σμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὐδοκεῖς
ἐπ’ ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλά θέλεις πάντας
σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.
Διό κάγω, εἰ καὶ ἀνάξιος εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς γῆς καὶ αὐτῆς τῆς προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἐ-**

μαντόν ὑποτάξας τῇ ἀμαρτίᾳ· καὶ ταῖς ἡδοναῖς
δουλώσας καὶ τήν σήν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλά
ποίημα καὶ πλάσμα σόν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώ-
σκω τήν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δέ σῃ
ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ, θαρρήσας προσέρχομαι.
Δέξαι οὖν κάμέ, φιλάνθρωπε Χριστέ, ως τήν
πόρνην, ως τόν ληστήν, ως τόν τελώνην καὶ
ώς τόν ἄσωτον· καὶ ἄρον μου τό βαρύ φορτίον
τῶν ἀμαρτιῶν, ὁ τήν ἀμαρτίαν αἴρων τοῦ κό-
σμου καὶ τάς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἴώμενος,
ὁ τούς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρός σε-
αυτόν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὁ μή ἐλθών καλέ-
σαι δικαίους, ἀλλά ἀμαρτωλούς εἰς μετάνοι-
αν· καὶ καθάρισόν με ἀπό παντός μολυσμοῦ
σαρκός καὶ πνεύματος· δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀ-
γιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρ-
τυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου τῶν ἀγιασμάτων
σου τήν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἀγίῳ
σώματί σου καὶ αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοὶ κα-
τοικοῦντα καὶ μένοντα, σύν τῷ Πατρί καὶ τῷ ἀ-
γίῳ Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός
μου, καὶ μή εἰς κρῦμά μοι γένοιτο ἡ μετάληψις
τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων σου,
μηδέ ἀσθενής γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ
τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλά δός
μοι, μέχρι τελεταίας μου πνοῆς, ἀκατακρίτως ὑ-
ποδέχεσθαι τήν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς
Πνεύματος ἀγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογίαν τήν ἐ-
πί τοῦ φιβεροῦ βήματός σου· ὅπως κάγω, σύν
πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου μέτοχος γένωμαι τῶν ἀ-
κηράτων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς ἀγα-
πῶσι σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις
εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ΄ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Πρό τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα,
καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι, ἀλλά
σύ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τελώνην δικαιώσας, καὶ χα-
ναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ ληστῇ παραδείσου πύ-
λας ἀνοίξας, ἀνοιξόν μοι τά σπλάγχνα τῆς φι-
λανθρωπίας σου καὶ δέξαι με προσερχόμενον
καὶ ἀπτόμενόν σου, ως τήν πόρνην, καὶ τήν αἰ-
μόρρουν· ἡ μέν γάρ, τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμέ-
νη, εὐχερῶς τήν ἵασιν ἔλαβεν, ἡ δέ, τούς σούς ἀ-
χράντους πόδας κρατήσασα, τήν λύσιν τῶν ἀ-
μαρτημάτων ἐκομίσατο. Ἐγώ δέ ὁ ἐλεεινός, ὅ-
λον σου τό σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μή κατα-
φλεχθείην· ἀλλά δέξαι με, ὥσπερ ἐκείνας καὶ
φώτισόν μου τά τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, κατα-
φλέγων μου τά τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα, πρε-
σβείας τῆς ἀσπόρως τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐ-

πουρανίων δυνάμεων. "Οτι εύλογητός εῖ, εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σύ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἔλθων εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλούς σῶσαι, ὃν πρωτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ ἄχραντον Σῶμά σου, καὶ τοῦτο αὐτό ἐστι τὸ τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με, καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τά ἑκούσια καὶ τά ἀκούσια, τά ἐν λόγῳ τά ἐν ἔργῳ, τά ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἀφεσίν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

**Ἐρχόμενος δέ μεταλαβεῖν, λέγει τούς ἔ-
ξῆς Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ·**

Ίδού, βαδίζω πρός θείαν Κοινωνίαν·

Πλαστουργέ, μὴ φλεξῆς με τῇ μετουσίᾳ·

Πῦρ γάρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον.

·Αλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Τεθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλά καταφλεξον πυρί ἀνέλφα τάς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθήναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τάς δύο σκυρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; Ἐάν γάρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τόν νυμφῶν, ὁ χιτών με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπό τῶν Ἀγγέλων· καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τήν παροῦσαν Εὐχήν·

Δέσποτα φιλάνθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μή είς κρῖμα μοι γένοιτο τά "Ἄγια ταῦτα, διά τὸν ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἀγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβώνα μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δέ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγάθον ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τήν ἐπίδια τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἔχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστῆς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

*

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸ ἀπὸ τὸ Χορό·

λέγει ὁ Διάκονος Μέλισον, Δέσποτα, τὸν ἄγιον ἄρτον.

Ιερεὺς Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθίομενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τὸν μετέχοντας ἀγιάζων.

Διάκονος Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἄγιον ποτήριον.

Ιερεὺς Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως Πνεύματος Ἅγιου. Ἀμήν.

Διάκονος Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ ζέον.

Ιερεὺς Εὐλόγημένη ἡ ζέσις τῶν ἀγίων σου, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διάκονος Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἅγιου. Ἀμήν.

Ιερεὺς Ίδού, προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναξίῳ ιερεῖ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἀφεσίν μον ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ιερεὺς Διάκονε, πρόσελθε.

Διάκονος Ίδού προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μετάδος μοι, Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἀφεσίν μον ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταδίδοταί σοι... τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα...

Ιερεὺς Ἔτι μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναξίῳ ιερεῖ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἀφεσίν μον ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ιερεὺς Διάκονε, ἔτι πρόσελθε.

Διάκονος Ἔτι προσερχομένῳ μετάδος μοι, Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἀφεσίν μον ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ιερεὺς Ἔτι μεταδίδοταί σοι ..... τῷ εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ τὸ τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἀφεσίν σον ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τοῦτο ἦψατο τῶν χειλέων ἡμῶν, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν περικαθαρεῖ.

*

Μετὰ τὴν μετάληψην τῶν ἐν τῷ βῆματι ὁ διάκονος ἐμβάλλει εἰς τὸ ἄγιον ποτήριον τὰς μερίδας τοῦ ἀγίου ἄρτου καὶ ἐκφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Καὶ ὁ ιερεὺς μεταδίδει εἰς ἓν ἑκαστον διὰ τῆς μάς λαβίδος.
Οταν κοινωνεῖ τους πιστούς, συνήθως λέει: "Μεταλαμβάνει ο δούλος του (...) Θεού Σόμα και Αἷμα Χριστού εις ἀφεσίν αμαρτιῶν και εἰς ζωὴν αἰώνιον".

Ο χορός· Ἄμην, Ἄμην, Ἄμην. Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐν δὲ τῷ κοινωνεῖν τοὺς πιστούς ὁ χορὸς ψάλλει:

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱέ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἔχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστῆς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μετὰ δὲ τὴν θείαν μετάληψιν, εὐλογεῖ ὁ ιερεὺς τὸν λαὸν λέγων·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν Ὁ χορός, τὸ ἔξης, Ἡχος β'.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Διάκονος "Υψωσον, Δέσποτα.

Ιερεὺς Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἡ δόξα σου διαμένει εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Διάκονος Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ιερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Αμῆν, Αμῆν, Αμῆν.

καὶ ψάλλεται τὸ «Πληρωθήτω» Ἡχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεως σου, Κύριε, * δπος ὑμήσιωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων μυστηρίων Σου*. Στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν * μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου. Άλληλουΐα, Άλληλουΐα, Άλληλουΐα.

*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ο διάκονος:

Ορθοί· μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ο χορός· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Τήν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἴτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχαριστήριον εὐχῆν

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλάνθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων. Ορθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὄδον, στήριξον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα· εὐχαῖς καὶ ικεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου. καὶ τὴν ἐκφάνησιν·

Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων·

Καὶ λέγων τοῦτο λαμβάνει τὸ i. Εὐαγγέλιον καὶ ποιήσας δι' αὐτοῦ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τοῦ ἥδη διπλωθέντος εἵλητον ἐπιθέτει αὐτὸν ἐπ' αὐτοῦ.

Ο χορός· Αμῆν.

*

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ο ιερεὺς· Έν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ο χορός· Έν ὄνόματι Κυρίου.

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον

Κύριε, ἐλέησον Πάτερ Αγιε Ευλόγησον

Καὶ ὁ ιερεὺς ἔξελθὼν τῆς Θραίκης Πόλης ἀναγινώσκει μεγαλοφύνως ἐμπροσθεν τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐχὴν ταῦτην·

Ο εὐλογῶν τὸν εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἀγιάζων τὸν εἰπεὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον

τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτὸν ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐπλιζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ιερεῦσι, τοῖς ἄρχοντις ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φωτῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Αμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

Τὸ ὄνομα Κυρίου Εἴη εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

Ο δὲ ιερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ λέγει χαμηλοφύνως τὴν εὐχὴν ἐν τῷ συστεῖλαι τὰ ἀγια

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

καὶ τὴν ἐκφάνησιν.

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Αμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ιερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο χορός· Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ικεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ιωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὄσιων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΧΟΡΟΣ: Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός την ἀγίαν καὶ ἀμύητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων Χριστιανῶν, συν τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει καὶ ἐνόριᾳ (κώμῃ) ταῦτη εἰς αἰώνας αἰώνων. Αμήν.

Αἰονία ἡ μνήμη τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταῦτης καὶ πάντων τῶν ὄρθοδόξων.

Εἴτα ὁ Ιερεὺς, εὐλογῶν τὸν λαόν, λέγει:

Η Ἁγία Τριάς διαφυλάξοι πάντας ὑμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

**Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς,
Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη.
Καὶ ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, κα-
τακλεῖει διὰ τοῦ·**

**Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ιησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ο χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἄμην.

*****

*****

(R) 10.11.2024 (R)

*****

Zῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!

*****

Ψαλμός λγ' (33ος) - Ευλογήσω Τον Κύριον

*****

**Ευλογήσω τον Κύριον εν παντί καιρώ, δια
παντός η αίνεσις αυτού εν τω στόματι μου.**

**Εν τω Κυρίῳ επαινεθήσεται η ψυχή μου·
ακουσάτωσαν πραείς και ευφρανθήτωσαν.**

**Μεγαλύνατε τον Κύριον συν εμοί και
υψώσωμεν το όνομα αυτού επί το αυτό.**

**Εξεζήτησα τον Κύριον και επήκουσε μου
και εκ πασών των θλίψεων μου ερρύσατο με.**

**Προσέλθετε προς αυτόν και φωτίσθητε και
τα πρόσωπα υμών ου μη καταισχυνθή.**

Ούτος ο πτωχός εκέκραξε και ο Κύριος εισήκουσεν αντού και εκ πασών των θλίψεων αυτού ἐσωσεν αυτόν.

Παρεμβαλεί ἄγγελος Κυρίου κύκλω των φοβουμένων αυτόν και ρύσεται αυτούς.

**Γεύσασθε και ίδετε ότι Χριστός ο Κύριος·
μακάριος ανήρ, ος ελπίζει επ' αυτόν.**

Τε ρι ρεμ τε ρι ρεμ τε ρι ρεμ

Φοβήθητε τον Κύριον, πάντες οι ἀγιοι αυτού, ὅτι ουκ ἔστιν υστέρημα τοις φοβουμένοις αυτόν.

Πλούσιοι επτόγευσαν καὶ επείνασαν· οι δε εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντὸς αγαθού·
Δεῦτε, τέκνα, ακούσατε μου, φόβον Κυρίου διδάξω νημάς. Τίς ἔστιν ἀνθρωπος ο θέλων ζωὴν, αγαπών
ημέρας ιδεῖν αγαθάς;

Πιάνον την γλοσσαν σου από κακού και χειλή σου του μη λαλήσας δόλον.

Έκλινον από κακού και ποίησον αγαθῶν· ζήτησον ευρίνην και διοζον αντήν.

Οφθαλμοί Κυρίου επί δικαίους και ὥτα αυτού εις δέσησιν αυτών.

Πρόσωπον δε Κυρίου επί ποιοντας κακά, του εξολοθρεύσας εκ γης το μνημόσυνον αυτών.

Εκέραξαν οι δίκαιοι και ο Κύριος εισήκουσεν αυτόν και εκ πασών των θλίψεων αυτόν ερρύσατο αυτούς.

Εγγὺς Κύριος τοις συντετριμένοις την καρδιάν καὶ τους ταπεινούς το πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αι θλίψεις των δικαίους και εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ο Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τα οστά αυτών, ἐν εξ αυτών ου συντριβήσεται.

Θάνατος αμαρτωλῶν ποντρός και οι μισούντες τον δίκαιον πλημμελήσουσι.

Αυτρώσεται Κύριος ψυχάς δούλων αυτού και ου μη πλημμελήσουσι πάντες οι ελπίζοντες επ' αυτόν.

*****

(R) 10.11.2024 (R)

*****

Zῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!

* * * *

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὁπισθάμβωνον εὐχήν·
Τὰ τροπάρια. Ἡχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγίων ὁ χορὸς * εῦρε πηγὴν τῆς ζωῆς * καὶ θύραν παραδείσου· * εῦρω κάγῳ * τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· * τὸ ἀπολωλός * πρόβατον ἐγώ εἰμι· * ἀνακάλεσαι με, * Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἀμνὸν * τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες * καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες * καὶ πρὸς ζωὴν * τὴν ἀγήρω, ἄγιοι, * καὶ ἀπίδιον μετατεθέντες, * τὸντον ἐκτενῶς, * μάρτυρες, αἵτησασθε * ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν * τὴν στενὴν βαδίζαντες * τεθλημένην πάντες οἱ ἐν βίῳ * οἱ τὸν Σταυρὸν * ὡς ζυγὸν ἀράμενοι * καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, * δεῦτε ἀπολαύετε * ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα * καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ πάλαι με * ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με * καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, * παραβάσει * ἐντολῆς δὲ πάλιν με * ἐπιστρέψας εἰς γῆν, ἐξ ἣς ἐλήφθην, * εἰς τὸ καθ' ὅμοιώσιν ἐπανάγαγε * τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἴμι * τῆς ἀρρήτου δόξης σου, * εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων * οἰκτείρησον * τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, * καὶ καθάρισον σῇ εὐσπλαγχνίᾳ * καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, * παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ανάπαυσον, * ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου * καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ, * ὅπου χοροὶ * τῶν ἀγίων, Κύριε, * καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες· * τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, * παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ

καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸ τριλαμπὲς * τῆς μιᾶς Θεότητος * εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βιωντες· * Ἀγιος εῖ, * ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, * ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα· * φωτισον ἡμᾶς * πίστει σοι λατρεύοντας * καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰώνας τῶν αἰώνων. Άμήν.**

Χαῖρε σεμνή, * ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα * εἰς πάντων σωτηρίαν, * δι’ ἣς γένος τῶν ἀνθρώπων * εὗρατο τὴν σωτηρίαν· * διὰ σοῦ εὑροιμεν παράδεισον, * Θεοτόκε ἀγνὴ εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

**Δόξα σοι, ὁ Θεός (ἐκ γ'), καὶ ἀνάπαυσον
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.**

Μετὰ τῶν Ἅγίων ἀνάπαυσον, Χριστὲ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

* * * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὰ τροπάρια. Ἡχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων * τετελειωμένων * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον, * φυλάττων αὐτὰς * εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν * τὴν παρὰ σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάντες οἱ ἄγιοι σου ἀναπαύονται, * ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ καταβὰς εἰς ἄδην * καὶ τὰς ὁδύνας λύσας * τῶν πεπεδημένων * αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη ἀγνὴ * καὶ ἄχραντος Παρθένος, * ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, * πρέσβευε τοῦ σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἴτα ὁ ιερεὺς ίσταμενος πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὀποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποιχομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') [Εἰς τὸ κλητόν]

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰώνιου ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν κεκοιμημένων δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεύει τὰ ὄντα ων τὰ κόλλυβα), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιον τε καὶ ἀκούσιον.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν
ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

* * * * *

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ο χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ο ιερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ο ιερεὺς τὴν εὐχήν·

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον καταπατήσας, τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαισον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου (**ὄνόματα**), ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἥ ἔργῳ ἥ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσει· σὺ γάρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια·

ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαισις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου (ὄνόματα), Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Άμήν.

Ο ιερεὺς· Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν.

Ο χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. (τρίς)

Εἴτα· Ἡχος β'.

Ἐη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Απόλυσις· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Άμήν.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον συγχώρησον· οὐδεὶς γάρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαισιν.

* * * * *

Πρόσδεξαι Κύριε τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ως προσεδέξω, Αβραὰμ τὴν θυσίαν καὶ Πέτρου τὴν μετάνοιαν, τοῦ Τελώνου τὸν στεναγμὸν καὶ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα, των μυροφόρων γυναικῶν τὰ θυμιάματα, τοῦ ληστοῦ τὴν ὁμολογίαν την ἐπὶ τὸν Σταυρόν καὶ Ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων Σου.

Τῆς ὄργης Σου τὴν ἀγανάκτησιν εἰς εἰρήνην μετάβαλε καὶ σῶσον τὸν κόσμον Σου μόνε φιλάνθρωπε

Δέσποινα, πρόσδεξαι τας δεήσεις των δούλων σου και λύτρωσαι ημάς από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, μήτερ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

* * * * *

εὐχή τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

Zῇ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!

* * * * *

Άγνη Παρθένε Δέσποινα

Ποίημα του εν Αγίοις Πατρός ημών ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
του Θαυματουργού, Επισκόπου Πενταπόλεως-
Αιγύπτου, του εν Αγίνει.

*

Ο ύμνος «Άγνη Παρθένε Δέσποινα» είναι ένας μη λειτουργικός ύμνος, που συνέθεσε ο Άγιος Νεκτάριος Αγίνης τον 19ο αιώνα μ.Χ., κατά τη διάρκεια της θητείας του ως διευθυντής της Θεολογική Σχολής στην Ριζάρειο της Αθήνας.

Η παράδοση θέλει την Παρθένο να εμφανίζεται ενώπιον του Αγίου Νεκταρίου στο μοναστήρι της Αίγινας, και να τον ζητάει να καταχράψει σε χαρτί έναν ιδιαίτερο ύμνο, όπου οι αγγελικές χορωδίες ήταν έτοιμες να το ψάλλουν. Αυτός ο ύμνος ήταν ο «Άγνη Παρθένε Δέσποινα».

(Απὸ Ωδὴ β') Ἡχος πλ.α'

Άγνη Παρθένε Δέσποινα, Ἀχραντε Θεοτόκε,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Παρθένε Μήτηρ Ἀνασσα, Πανένδροσέ τε πόκε,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Ὑψηλοτέρα οὐρανῶν, ἀκτίνων λαμπροτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Χαρὰ Παρθενικῶν Χορῶν, Ἀγγέλων ύπερτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Ἐκλαμπροτέρα οὐρανῶν, φωτὸς καθαρωτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν, πασῶν ἀγιωτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

(Απὸ Ωδὴ ε')

Μαρία Ἀειπάρθενε, Κόσμου παντὸς Κυρία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Ἄχραντε Νύμφη πάναγνε, Δέσποινα Παναγία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Μαρία Νύμφη Ἀνασσα, χαρᾶς ἡμῶν αἰτία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Κόρη σεμνὴ Βασίλισσα, Μήτηρ ύπεραγία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Τιμιωτέρα Χερουβείμ, ύπερενδοξοτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Τῶν ἀσωμάτων Σεραφείμ, τῶν Θρόνων ύπερτέρα,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

(Απὸ Ωδὴ δ')

Χαῖρε τὸ ἄσμα Χερουβείμ, χαῖρε ὅμνος Ἀγγέλων,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Χαῖρε ὡδὴ τῶν Σεραφείμ, χαρὰ τῶν Ἀρχαγγέλων,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Χαῖρε εἰρήνη καὶ χαρά, λιμὴν τῆς σωτηρίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Παστὰς τοῦ Λόγου ιερά, ὄνθος τῆς ἀφθασίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς, ζωῆς τε αἰωνίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Χαῖρε τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, Πηγὴ ἀθανασίας,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

(Απὸ Ωδὴ ε')

Σὲ ίκετεύω Δέσποινα, Σὲ νῦν ἐπικαλοῦμαι,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Σὲ δυσωπῶ Παντάνασσα, Σὴν χάριν ἔξαιτοῦμαι,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

(Απὸ Ωδὴ β')

Κορὴ σεμνὴ καὶ ἄσπιλε, Δέσποινα Παναγία,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Ἐπάκουσόν μου ἄχραντε, κόσμου παντὸς Κυρία, **Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.**

(Απὸ Ωδὴ ε')

Ἀντιλαβοῦ μου ρύσαι με, ἀπὸ τοῦ πολεμίου,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Καὶ κληρονόμον δεῖξον με, ζωῆς τῆς αἰωνίου,
Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφεντε.

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

<https://www.youtube.com/watch?v=qBDAoRd9J5o>

<https://www.youtube.com/watch?v=IgV-LwzZ7O0>

Zῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!